

Op te bergen
in de band van
7 en 8 november 2000

*de leden van de commissie wordt
verzocht hun eventuele opmerkingen
binnen acht dagen na ontvangst aan
de secretaris van de commissie
mede te delen.*

Verslag

---

van de vergadering van de Statencommissie Cultuur en Welzijn

---

gehouden op 18 oktober 2000

INHOUD

Opening	2
Mededelingen	2
Verslag van de vergadering van 13 september 2000	2
Ingekomen stukken	
IPO-aangelegenheden	2
Rondvraag	2
Evaluatie verzelfstandiging Drents Museum	3
Culturele Prijs van Drenthe	4
Subsidieregeling Fonds integraal ouderen- beleid; project Zorghuis	7
Najaarsnota 2000, Beleidsnota 2001 en Begroting 2001	10
Erfgoedhuis van Drenthe i.o.	17
Regiovisie verpleging en verzorging 2001-2005; multifunctionele zorg- en dienstencentra	28
Sluiting	34
Toezeggingen	35

STATENCOMMISSIE CULTUUR EN WELZIJN

Verslag van de vergadering van de Statencommissie Cultuur en Welzijn, gehouden op 18 oktober 2000 in het provinciehuis te Assen.

Aanwezig:

J.R. Dijkstra (PvdA, voorzitter)
mevrouw W.H.H. Ceelen (PvdA)
mevrouw M. van Dijk (D66)
mevrouw W.F.C. Dirks (GroenLinks)
mevrouw M. Duran (D66)
J.J. van Heukelum (VVD)
mevrouw H. Kempe-Foekens (GPV/RPF)
K. Niemeijer (Ouderenpartij)
mevrouw N. Nieuwenhuizen (OPD)
J. Prinsen (PvdA)
mevrouw J. Schipper (VVD)
S.A. van der Schoot (Ouderenpartij)
mevrouw M.Ch.A. Smilde (CDA)
mevrouw G.H. Smith-Bults (GroenLinks)
A.Wendt (GPV/RPF)
mevrouw K. Westerkamp-Exoo (CDA)
H. Zomer (CDA)

Voorts aanwezig:

mevrouw M.W. Brink-Massier (PvdA,
gedeputeerde)
mevrouw G. de Vries-Leggedoor (CDA,
gedeputeerde)
G.J.H. Baltink (secretaris)
G. Bosschers
mevrouw J.S. van Duinen

Afwezig:

W. Hoekstra (OPD)
J. Kaspers (VVD)
mevrouw M. Looman-Struijs (PvdA)

1. Opening

De VOORZITTER opent de vergadering.

2. Mededelingen

Er zijn geen mededelingen.

3. Verslag van de vergadering van 13 september 2000

Het verslag wordt conform het ontwerp goedgekeurd en vastgesteld.

4. Ingekomen stukken

Er zijn geen ingekomen stukken.

5. IPO-aangelegenheden

Er worden geen vragen gesteld of opmerkingen gemaakt naar aanleiding van IPO-aangelegenheden.

6. Rondvraag

Mevrouw SCHIPPER is positief over de gezamenlijke extra inzet van de noordelijke provincies voor cultuurbeleid. Het is goed te weten dat de cultuurwoordvoerders in de Tweede Kamer van D66, GroenLinks, PvdA, CDA en VVD zich inzetten voor het realiseren van een petitie voor meer geld voor cultuur in het Noorden. In hoeverre ondersteunt het college dit initiatief?

Mevrouw BRINK antwoordt dat het college dit initiatief steunt. Het college zat met de moeilijkheid dat er al een afspraak was gemaakt met staatssecretaris Van der Ploeg. Er is heel veel onderhandeld over de noordelijke culturele instellingen en daar is een afspraak over gemaakt tot aan het moment dat er aan het totaalbedrag voor cultuur landelijk ineens f 37 miljoen extra werd toegevoegd. Op dat moment bedacht het college dat daar ook iets voor het Noorden bij moest zitten. Vervolgens is door de culturele instelling Het Noorderlicht het initiatief genomen om een brief te schrijven aan de Tweede-Kamerfracties. Daar is afgelopen maandag ook het woord gevoerd door de heer Patje, wethouder van de gemeente Groningen, namens de steden Leeuwarden, Groningen en de noordelijke provincies. Het college ondersteunt

dus ieder initiatief om meer geld naar het Noorden te krijgen.

De heer PRINSEN merkt op dat GroenLinks een aantal maanden geleden met het idee voor mentorprogramma's is gekomen. De gedeputeerde zou dit voorstel meenemen en spreker is benieuwd hoe het met die mentorprogramma's staat.

Mevrouw BRINK antwoordt dat het onderzoek naar mentorprogramma's is afgerond en binnenkort zal worden gepubliceerd. Dat onderzoek zal ook handvatten bieden om ermee door te gaan. Hopelijk zal in de commissievergadering van november aanstaande de rapportage besproken kunnen worden. Op 23 november 2000 zal een provinciale decanendag in het provinciehuis worden georganiseerd, waar decanen en leerlingbegeleiders in het voortgezet onderwijs bijeenkomen. Mevrouw Dirks, de indienst van de motie over mentorprogramma's, zal daar ook een inleiding houden over het belang van de mentorprogramma's.

Mevrouw SCHIPPER spreekt haar teleurstelling uit over het feit dat de uitnodiging voor de bijeenkomst over het gedoogbeleid op maandagavond 23 oktober 2000 zo laat is gekomen. Het lijkt haar dat dergelijke uitnodigingen minstens twee weken van tevoren verzonden dienen te worden.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat zij niet weet wanneer de uitnodiging verstuurd is. Als het klopt zoals mevrouw Schipper het aangeeft, dan is zij het ermee eens dat de uitnodiging te laat verzonden is en zal zij dit doorgeven aan het ambtelijk apparaat.

De heer VAN DER SCHOOT merkt op dat het beter zou zijn indien dergelijke bijeenkomsten niet worden georganiseerd in dezelfde week als waarin commissievergaderingen plaatsvinden. Op die manier ontstaat er namelijk een erg overladen programma, waardoor hij zich van tevoren al moet verontschuldigen. Hij een en ander ook bij het Seniorenoverleg onder de aandacht te brengen.

**7. Brief van gedeputeerde staten van
5 september 2000, kenmerk
36/6.2/2000007528, inzake evaluatie
verzelfstandiging Drents Museum**

De heer ZOMER is verheugd dat de verzelfstandiging van het museum zo goed uitpakt. Zowel de provincie als het museum hebben er een goed gevoel bij en ook buitenstaanders hebben een positieve indruk. Wat dat betreft is de CDA-fractie ook tevreden. Naar aanleiding van de brief heeft hij toch nog een drietal opmerkingen.

Op pagina 2 van de brief staat een opmerking over vraag- of aanbodgericht beleid van het museum. De spanning tussen vraag- of aanbodgericht beleid zal een blijvende factor zijn waaraan het museum niet ontkomt, zoals het museum zelf al aangeeft, en de keuze ligt bij het museum zelf. Naast het educatieve aspect en de indruk van het publiek zal ook het economisch aspect in het vervolg van invloed zijn bij de keuze. Op pagina 3 wordt een opmerking gemaakt dat er nog f 100.000,-- extra naar het museum moet. De CDA-fractie wacht het voorstel van het college daarover af, maar is op voorhand geen voorstander van dit voorstel. Het museum is namelijk ook al ontzien bij de bezuinigingen die voortvloeiden uit de Kadernota 1996. Ten aanzien van de collectie is het nog onduidelijk of de inventarisatie al rond is, maar hier wordt ook al weer gesproken over extra financiële middelen. Ook in dit kader wil hij nog wel nader met het college spreken.

Mevrouw DIRKS vraagt zich ten aanzien van de gevraagde extra f 100.000,-- aan personeelslasten af of dit om een incidenteel exploitatietekort gaat of dat dit tekort van meer structurele aard is.

Mevrouw BRINK antwoordt dat zij na de vergadering van de ad-hoccommissie van afgelopen woensdag 11 oktober 2000 niets meer hoeft uit te leggen over het spanningsveld tussen het vraaggestuurd beleid en het economisch aspect. Dat spanningsveld is namelijk zeer zeker aanwezig en daar zit het museum dan ook mee. Het Drents Museum is hierin overigens niet uniek, want dit vraagt namelijk altijd en dus ook bij andere instellingen om een goede afweging. De gevraagde extra f 100.000,-- is absoluut niet structureel. In eerdere instantie heeft spreekster al gezegd dat het museum per 1 januari 1999

zelfstandig is geworden, maar bij een verzelfstandiging komen er altijd nog weer zaken naar boven die aanvankelijk niet precies op papier zijn gezet. Die punten kunnen in verband worden gebracht met klein onderhoud, verzekeringen en vervanging van inventaris. Dergelijke zaken zijn bij de verzelfstandiging niet op papier gezet, dus in de loop van de gesprekken van het college met het museum - die overigens in goede harmonie zijn verlopen - zijn een aantal losse punten blijven liggen en het college heeft naar aanleiding daarvan aangegeven dat een bedrag tot f 100.000,-- bespreekbaar is. Ook is dit punt in zoverre niet afgerond dat het college steeds opnieuw spreekt met het museum. In de gesprekken van de provincie met het museum komen elke keer opnieuw zaken naar voren waarover afspraken moeten worden gemaakt. Deze dienen dan ook precies op papier te staan. Dergelijke uitgaven zijn achteraf nooit te voorzien, maar de betaling ervan dient niet te lang op zich te laten wachten. In 2001 dienen dergelijke onvoorzien uitgaven verleden tijd te zijn en dient iedere partij te weten waar hij zich aan te houden heeft.

De heer ZOMER merkt op dat als de gedeputeerde zegt dat het nog niet duidelijk is of het om f 100.000,-- gaat of niet, hij daaruit opmaakt dat al door het college is besloten om het bedrag van f 100.000,-- in zijn geheel uit te geven. Dat maakt hij namelijk uit de letterlijke tekst van de brief op. Over de eenmalige bijdrage aan het museum wil hij ook nog graag met de gedeputeerde van gedachten wisselen.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN merkt op geconstateerd te hebben dat mevrouw Brink heeft gezegd dat het bij een eenmalig bedrag van f 100.000,-- blijft. In dat geval moet een aantal zaken op schrift gesteld worden over welk bedrag voor het museum is en wat van de provincie blijft. Daar dient het college duidelijk over te zijn.

Mevrouw BRINK had dat ook graag van meet af aan duidelijk gehad, maar er komen nu in het overleg met het museum zaken naar voren die niet waren voorzien, zoals groot en klein onderhoud, verzekeringen en vervanging van bepaalde zaken. Die dingen moeten op papier komen te staan, zodat iedereen precies weet waar hij/zij zich aan te houden heeft en wie waarvoor verantwoordelijk is. Spreekster hoopt dat hierover zo snel mogelijk duidelijkheid ontstaat.

8. Statenstuk 796, Culturele Prijs van Drenthe

De heer PRINSEN zegt dat de PvdA positief tegenover dit voorstel staat. Hij is van mening dat het verhogen van de prijs van f 5.000,-- naar f 25.000,-- een imago- en kwaliteitsverbetering van de prijs kan betekenen. In het stuk wordt gesproken over een aantal andere prijzen, zoals de SNS-cultuurprijs en de Van Rooijen-lezing. Over deze laatste wordt gemeld dat de commissie daarover in een later stadium zal worden geïnformeerd. Misschien kan de gedeputeerde nu al iets vertellen over deze lezing. Voor het overige is hij positief over het stuk.

Mevrouw SCHIPPER sluit zich aan bij de vorige spreker. Zij is ook positief over dit stuk, want ongeveer drie jaar geleden heeft de VVD-fractie aan het toenmalige college gevraagd om nog eens naar de prijzen te kijken en het bedrag dat daarbij hoort. Zij steunt het voorliggende stuk dan ook volledig.

De heer ZOMER begint met een historisch overzicht van de prijzen. De prijs is in 1954 ingesteld en in 1955 werd deze voor het eerst uitgereikt. Destijds waren het drie culturele prijzen in de vorm van driemaal een bedrag van f 500,--. In 1972 is de prijs drie keer f 2.000,-- geworden en in 1987 is besloten om er één culturele prijs van te maken waaraan het bedrag van f 5.000,-- werd gekoppeld. De suggestie die in het stuk wordt gedaan, namelijk dat er in het grijze verleden nooit iets aan gedaan is, is dan ook niet juist. Overigens is er ook negen jaar geen culturele prijs uitgereikt om uiteenlopende redenen. Misschien is het leuk voor statenleden om een lijst te hebben, waaruit blijkt wie er in het verleden het genoeg hebben gehad die prijs te mogen ontvangen. Nu ligt er een voorstel om de prijs één keer per drie jaar uit te reiken. Op zich vindt spreker dat prima, maar de vraag rijst of het uitreiken van de prijs één keer per drie jaar een dwingende termijn is of dat daarvan kan worden afgeweken. In 2003 wordt namelijk het heuglijke feit gevierd dat het provinciaal bestuur van Drenthe vierhonderd jaar bestaat. Misschien is dat een aanleiding om de prijs wat eerder uit te reiken? Wellicht dat er ook een jaar is dat er geen geschikte kandidaten zijn, zodat uitreiking van de prijs een jaar kan worden uitgesteld? Is er op dat terrein enige vrijheid? Ook rijst de vraag wie hier

nu eigenlijk over beslist. Tot nu toe was dat het college op voordracht van een commissie, maar indien daarmee doorgedaan wordt, dient dat in een stuk te worden vastgelegd, want het voorliggende stuk is hier onduidelijk over. Spreker heeft begrepen dat de commissie harder zal moeten werken voor het bedrag van f 25.000,--, aangezien de commissie normaal gesproken f 18.000,-- op jaarbasis krijgt. Spreker heeft problemen met de kosten van de uitreiking van de prijs, want deze moeten zomaar ineens van f 3.000,-- naar f 11.000,--. Spreker heeft zelf het idee dat een uitreiking altijd de provincie waardig moet zijn en dat dit ook aantrekkelijk moet zijn om bij te wonen. Hij vraagt zich dan ook af waarop deze exorbitante verhoging is gebaseerd en heeft de indruk dat er door terug te rekenen aan een bedrag van f 11.000,-- is gekomen. Immers, er is f 25.000,-- beschikbaar voor de prijs en f 18.000,-- voor de commissie en in dat geval blijft er f 11.000,-- over. Dat vindt spreker een verkeerde benadering.

Mevrouw DIRKS is het niet duidelijk welke criteria er worden gehanteerd bij het maken van een voordracht die nu opnieuw aan het college zal worden voorgelegd. Zij hoort nu dat er in het verleden drie prijzen waren. Zij heeft zich ook afgevraagd of een aanmoedigingsprijs niet nodig is naast de uitreiking van één prijs per drie jaar. Is er ruimte voor één of meer extra prijzen?

Mevrouw VAN DIJK heeft problemen met het één keer per drie jaar uitreiken van de prijs in verband met allerlei jubilea. Het gaat namelijk niet alleen om de jubilea van belangrijke personen, maar ook om de jubilea van de artiesten zelf. Zij waardeert de opwaardering van de prijs en gelooft wel dat het een waardevol instrument ter stimulering van cultuur in handen van de provincie is, want dat is inmiddels wel gebleken. In dat geval is het bedrag van f 5.000,-- wel erg weinig.

De prijs is eigenlijk bedoeld als een bekroning en een bekroning betreft ook vaak oudere artiesten. Het zou ook best eens zo kunnen zijn dat na drie jaar een artiest overleden is. Het is in dat geval erg vervelend om de prijs postuum uit te moeten reiken, terwijl deze juist als bekroning van het oeuvre en een hart onder de riem voor de desbetreffende artiest wordt gezien. Zij heeft begrepen dat het jammer wordt gevonden indien maar eens per drie jaar een dergelijke prijs wordt uitgereikt. Hoewel de prijs daardoor wel

exclusiever wordt, betekent het ook dat minder mensen een prijs krijgen.

De argumentatie bij 1.3 is nogal merkwaardig geformuleerd. Daar gaat het namelijk over de grote belangstelling voor de prijs bij uitreiking daarvan, waardoor de provincie zich op een positieve manier kan profileren. Geeft de provincie dan een prijs om zichzelf te profileren? Als daarop bevestigend wordt geantwoord dan zou zij dat met alle respect ijdeltuiterij willen noemen, aangezien het geen stimulerende functie in de richting van de cultuur heeft. Voor het overige is zij voor verhoging van de prijs, hoewel het jammer is dat de prijs maar één keer per drie jaar wordt uitgereikt, waardoor er kansen blijven liggen.

De heer WENDT merkt op dat hij, gezien het spreekwoord "Wie het kleine niet eert, is het grote niet waard", eigenlijk tegen dit voorstel zou moeten zijn. Dat is hij niet, maar hij heeft wel dezelfde vraag als de CDA-fractie, want de uitreiking moet wel een erg groot feest worden indien daar nu ineens vier keer zoveel geld voor uitgetrokken gaat worden. Daar wil hij graag nadere uitleg over. Duidelijk is dat de provincie Drenthe zich op deze manier duidelijker op de kaart wil zetten. Waarom wordt er immers een schaaktoernooi in Hoogeveen gehouden?

Mevrouw NIEUWENHUIZEN vindt het ook een goed voorstel dat deze wordt opgewaardeerd. Het is de vraag of kan worden afgeweken van die driejarentermijn en wie beslist daarover? Dat kan zij niet in de stukken terugvinden. Er wordt gezegd dat de artistieke uitgangspunten van de prijs moeten worden gehandhaafd. Zij vraagt zich af welke criteria daarbij als uitgangspunt dienen te worden genomen. Bij het bedrag van f 11.000,-- dat is vrijgemaakt voor de uitreiking zelf, kreeg spreekster associaties met een "bobo-feest". Voor het overige gaat zij akkoord met dit voorstel. Voor spreekster mag Drenthe ook op de kaart worden gezet.

De heer VAN DER SCHOOT constateert dat het advies met betrekking tot dit voorstel op 27 september jongstleden is ingediend en dat het voorstel vandaag op 18 oktober afgerond gaat worden. Dit is een vrij lange procedure geweest en spreker vraagt of de commissie die het voorstel beoordeeld heeft, dezelfde is als de commissie die zich momenteel druk maakt over de beeldende kunst en plotseling enthousiast is over

datgene wat er in Zuidlaren is gebeurd. Voor het overige gaat hij akkoord met het voorstel.

Mevrouw BRINK zegt toe dat de commissie een lijst zal krijgen waarop staat wie wanneer een prijs heeft gewonnen.

Op die lijst van winnaars staan ook erg jonge mensen. Bekroning met een prijs gaat dus niet alleen op voor oudere artiesten, maar ook voor jonge mensen en dat is dan ook geen argument om dit éénmaal per drie jaar aan te passen. Indien iemand is overleden, kan de prijs ook altijd nog postuum worden uitgereikt, hoewel dat niet haar hoogste doel zal zijn.

In 1995 is de prijs uitgereikt aan Ton Wegner. Die heeft in zijn dankwoord gesproken over een lezing die in Drenthe gehouden zou kunnen worden en dat zou dan de Van Rooijen-lezing moeten worden. Die lezing zou gehouden moeten worden door een aansprekende persoon die zou kunnen spreken over het onderwerp Kunst, kunstenaar en politiek. Dat voorstel voor een lezing is echter blijven liggen, hoewel iedereen in 1995

enthousiast was over dit idee. De heer Van Rooijen was iemand die werkte bij de PTT en een grote liefde had voor de esthetische vorm van de dingen die door de PTT werden uitgegeven. Met name de vormgeving van postzegels mocht zich op zijn aandacht verheugen. De commissie zal nog een voorstel ontvangen om de Van Rooijen-lezing in te bedden in het systeem van culturele prijzen, waaronder de SNS-prijzen. Het lijkt spreekster aardig om ieder jaar iets te doen of zelfs tweemaal per jaar en daar past een Van Rooijen-lezing heel goed in. Het zou aardig zijn indien de lezing nadien op schrift wordt uitgegeven met daarbij een prent van een schilder of kunstenaar. Spreekster stelt zich bij de lezing dus iets meer voor dan iemand die alleen maar een verhaal houdt.

De heer Zomer spreekt over een dwingende termijn waarbinnen de uitreiking van de prijs geëffectueerd moet worden. Indien het college met de staten afsprekt dat dit niet meer elk jaar zal gebeuren, dan zal het zo zijn dat het ene jaar een Culturele Prijs van Drenthe zal worden uitgereikt, het andere jaar de SNS-prijzen voor muziek en letterkunde aan bod komen en het jaar daarop de Van Rooijen-lezing zal worden gehouden. Zo ontstaat een driejaarlijkse cyclus waarbij ieder jaar een kunstenaar of een groep artiesten kan worden bekroond, dan wel kan worden gestimuleerd. Het onderscheid tussen de SNS-prijzen die elk f 10.000,-- bedragen en de Culturele Prijs van Drenthe zit hem er vooral in dat

de SNS-prijzen zijn bedoeld ter stimulering, terwijl de Culturele Prijs van Drenthe het karakter heeft van een bekroning voor een kunstenaar of artiest die al een behoorlijke staat van dienst heeft opgebouwd. Zij is het eens met de heer Zomer dat, als er geen geschikte kandidaat is voor de Culturele Prijs van Drenthe, deze prijs ook niet uitgereikt moet worden. Met de uitreiking van de prijs dient dan ook voorzichtig te worden omgegaan, waarbij de aangelegde criteria voor uitreiking vrij hoog moeten zijn. De Culturele Prijs van Drenthe dient een bijzondere prijs te zijn en te blijven. Het bedrag van f 25.000,-- is totstandgekomen in vergelijking met de andere provincies. Mevrouw Nieuwenhuizen heeft gesproken over de uitreiking die niet het karakter van een "bobo-feest" dient te krijgen. Dat dient het ook zeker niet te worden, maar het gaat er alleen maar om dat de commissie een duidelijke rol zal krijgen.

Immers, indien er drie jaar de tijd is om te bepalen wie de prijs dient te krijgen, dient de gelegenheid ook te baat te worden genomen om iemand drie jaar te volgen en dienen er dus toneelstukken bekeken of concerten bezocht te worden. Het geld hoeft niet per se op te gaan, ook niet aan de uitreiking. Er dient echter wel de mogelijkheid te zijn om, indien een dirigent de prijs zou winnen, bij de uitreiking ook een orkest in te schakelen en dat kost geld. In het verleden waren dergelijke zaken niet mogelijk. Voor een stijlvolle prijsuitreiking moet geld worden vrijgemaakt. De adviescommissie zal een advies over de uitreiking van de prijs uitbrengen aan het college en het college stemt al dan niet in met dat advies. Het is niet het hoogste doel van de provincie om zich met de uitreiking van deze prijs te profileren, hoewel het natuurlijk wel zo is dat de provincie zich mede door deze prijs kan profileren. Indien de provincie een goede en aansprekende Culturele Prijs van Drenthe aanbiedt en van de uitreiking daarvan een stijlvolle aangelegenheid maakt, zal de provincie zich daar ongetwijfeld mee profileren. Dat doel staat echter niet bovenaan. Dat er behoorlijk wat tijd zat tussen het advies en het moment waarop nu een en ander ter besluitvorming voorligt, wordt veroorzaakt door het feit dat de uitreiking van de prijs ook in overeenstemming dient te zijn met die van de SNS-prijzen. Dat laatste is namelijk ook veranderd, want het ene jaar werd er een SNS-prijs voor muziek en literatuur uitgereikt, terwijl het volgende jaar een SNS-prijs voor beeldende kunst werd uitgereikt. Dat is nu

veranderd doordat de SNS-prijs eenmaal per twee jaar uitgereikt gaat worden en dat is de reden dat de uitreiking van deze prijzen in een schema moest worden gezet. Dat duurt soms wat langer.

TWEEDE TERMIJN

De heer ZOMER heeft begrepen dat het college de prijs uitreikt op advies van een commissie. Hij heeft daarnet de suggestie gedaan om dat in het vervolg ook beter op te schrijven. Wat de uitreiking van de prijs zelf betreft heeft hij begrip voor de argumenten van de gedeputeerde. Hij hecht er echter waarde aan om die prijs te laten uitreiken in de ruimte waarin het provinciaal bestuur van Drenthe bijeenkomt, en dat is de statenzaal. Het moet dus geen reizend circus worden waarbij van theater naar theater wordt getrokken.

Mevrouw BRINK vindt ook dat de uitreiking in de statenzaal plaats moet vinden.

Mevrouw VAN DIJK merkt op bij andere fracties steun te voelen voor haar opmerking dat het jammer is dat de uitreiking van de prijs slechts eenmaal per drie jaar zal gebeuren. Zij vindt dat er de mogelijkheid moet zijn om daarvan af te wijken.

Mevrouw SMILDE antwoordt dat de gedeputeerde in eerste termijn heeft geantwoord dat er een driejaarlijkse cyclus van de prijsuitreiking moet worden gemaakt, waarvan ook de uitreiking van de SNS-prijzen deel gaat uitmaken. De CDA-fractie vindt dat een goed plan. Het gaat erom dat er elk jaar op cultureel gebied iets is te merken van de provincie. Indien dat betekent dat er eenmaal per drie jaar een culturele prijs zal worden uitgereikt en het tussenliggende jaar een SNS-prijs, maakt dat op zich niet uit.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN is het met mevrouw Smilde eens.

De VOORZITTER concludeert dat de commissie unaniem instemt met het voorliggende statenstuk, zodat de status van dit stuk wordt gewijzigd in een A-stuk, waarover verder geen discussie in de staten meer hoeft plaats te vinden.

**9. Statencommissiestuk van
20 september 2000, kenmerk
38/6.2/2000009294, Subsidieregeling
Fonds integraal ouderenbeleid; project
Zorghuis**

Mevrouw CEELLEN merkt op dat dit project een bijdrage levert aan vernieuwing van provinciaal beleid op het terrein van zorg en welzijn. Het is een uitwerking van de Regiovisie ouderenbeleid. Tevens staat in het bestuursprogramma dat de provincie aan vernieuwend beleid wil doen door experimenten vanuit de maatschappij op het gebied van welzijn en zorg voor de Drentse burger te bevorderen. Het gaat om een bedrag van ongeveer f 100.000,-- ten behoeve van het ontwikkelen, begeleiden en implementeren van een masterplan voor de zorgvoorziening Kloosterveste in Assen. Het zal vernieuwend, geïntegreerd, uitvoerbaar en geaccepteerd moeten zijn naar functies, capaciteit en huisvestingseisen. Het project Kloosterveste kan gelden als een pilot-project voor zorgvernieuwing. De provincie loopt wel heel snel als eenzelfde soort project ook ter behandeling op de agenda van deze commissievergadering staat. De PvdA-fractie ziet dit project als een voorbeeldfunctie van hoe er omgegaan moet worden met afgesproken aanbevelingen uit regiovisie en bestuursprogramma. Het project is innoverend, stimulerend en volgens de subsidieverordening een geaccepteerd project dat aan de criteria voldoet. Het project zal in een wijk als Kloosterveen een goede functie krijgen. De PvdA gaat akkoord met het stuk. Eén ding moet haar echter van het hart: toen zij afgelopen vrijdag in de krant las dat de gemeente Assen een bedrag van f 20 miljoen over had, waarvan f 17 miljoen voor volgend jaar en f 2,5 miljoen op lange termijn, vroeg zij zich even af of de gemeente geen grotere financiële bijdrage aan dit project kon doen.

De heer VAN HEUKELUM wil weten wat er nu precies zo vernieuwend aan dit project is, want met variaties is de provincie al vele jaren bezig om soortgelijke projecten te financieren. Hij denkt daarbij aan projecten in Meppel en Hogeveen. Wat nu precies zo vernieuwend is aan dit project is hem niet duidelijk geworden. Het tweede is dat de gemeente Assen een bijdrage vraagt uit het Fonds integraal ouderenbeleid en het Fonds zorg. Het college stelt dat om redenen van efficiency de subsidie in haar geheel uit het Fonds integraal

ouderenbeleid dient te komen. Hij wil weten om welke redenen van efficiency het hier gaat, want in zijn visie past dit project maar ten dele bij de criteria die worden gehanteerd voor financiering vanuit het Fonds integraal ouderenbeleid. Was het niet slimmer geweest voor de gedeputeerde om beide fondsen te gebruiken, want dan was zij voor ieder fonds onder de f 50.000,-- gebleven en had er over dit voorstel in de commissie niet eens hoeven worden gesproken. In aansluiting op wat mevrouw Ceelen heeft gezegd, merkt hij op dat hij niet begrijpt dat de provincie een project op verzoek van de gemeente Assen moet financieren, terwijl die gemeente zelf miljoenen over heeft. Waarom wordt er geen beroep gedaan op de landelijke tijdelijke Woonzorgstimuleringsregeling? In die regeling zit een bedrag van f 130 miljoen en in zijn opinie sluit het voorliggende project daar naadloos op aan. Is dit project dus niet geschikter voor landelijke financiering in plaats van provinciale financiering? Wat gebeurt er met dit project indien het voorstel tot subsidiëring wordt afgewezen?

Mevrouw SMILDE merkt op dat er een bedrag van f 95.000,-- wordt gevraagd. Zij heeft begrepen dat dit bedrag voor het externe bureau is. In de beleidsbrief wordt in de bijlage naar de totale kosten verwezen, maar deze staan nergens vermeld. Zij wil het bedrag van f 95.000,-- graag kunnen relateren aan de kosten van het gehele project en dat is zodoende onmogelijk.

Mevrouw DIRKS ziet op zichzelf wel dat dit een vernieuwend project is, maar het is gericht op de gemeente Assen. Zij wil weten in hoeverre het project overdraagbaar zal zijn. Zijn er nu op dit moment in de provincie vergelijkbare projecten die ook met een aanvraag zullen komen? Zij vindt het voorliggende stuk een wat magere onderbouwing voor dit project en wil vooral de meerwaarde weten dat het heeft voor de rest van de provincie.

Mevrouw DURAN vraagt of dit project een voorbeeld is van de multifunctionele zorg- en dienstencentra als bedoeld in statenstuk 802. Verder merkt zij op dat het project voor haar pas echt vernieuwend zou zijn, indien daar ook zaken als kinderopvang in zouden worden geïntegreerd in plaats van alleen ouderen, waarvan zij weet dat er op dat terrein al veel projecten zijn die elkaar positief beïnvloeden.

Mevrouw KEMPE gaat akkoord met het voorliggende statenstuk. De vragen die zij had zijn al gesteld door vorige sprekers.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN sluit zich aan bij de vragen over de financiële draagkracht van de gemeente Assen. De gemeente Assen financiert de begeleiding van de verschillende projecten van het zorghuis. Wat zijn dit voor projecten? Verder doet de gemeente Assen de begeleiding van het masterplan. Wat houdt dat masterplan in? Het project komt in de buurt Kloosterveen. Hoe groot is deze buurt en komen er zelfstandig wonende gehandicapten en ouderen naar het centrum toe? Is er een grotere buurt voor nodig om dit rendabel te krijgen? Zijn de 35 verstandelijk gehandicapten die in Kloosterveen komen te wonen, afkomstig van Van Boeijsnoord of komen die van elders? Wie is de eindverantwoordelijke voor het project? Spreekster neemt aan dat dit de gemeente Assen is, maar er wordt ook gesproken over een intentieovereenkomst en dat is nog geen definitieve overeenkomst.

De heer VAN DER SCHOOT vindt dit voorstel, gezien de financiële positie van de gemeente Assen, een voorbeeld van subsidiegraaien. Het voorstel is sympathiek en de bedoelingen zijn dat ook, maar hij vraagt zich af hoe het gesteld is met de personeelsvoorziening. Er wordt ook landelijk veel geld gepompt in allerlei vormen van zorg, maar de mensen die de zorg moeten uitvoeren worden onderbetaald. Onlangs is hij met deze commissie bij De Duinstee geweest en als dan één verpleegkundige 16 tot 19 mensen moet begeleiden voor nog geen f 2.000,-- per maand, dan vindt hij dat een groot schandaal. In dat opzicht zou hij willen dat er geld in de zorg wordt gepompt, zodat er een betere salariering en waardering van het in de zorg werkzame personeel zal plaatsvinden. Het plan dat nu voorligt en dat erop is gericht de zorg bij de mensen te brengen is sympathiek, maar zijn bezwaar is dat er niet gekeken is naar de mensen die het plan moeten uitvoeren. Hij stemt in met het voorstel en het is goed dat dit in Assen gebeurt. Hij heeft alleen problemen met het feit dat een welvarende gemeente als Assen het geld weer ergens anders wil wegplukken, zodat dit aan andere doelstellingen wordt onttrokken. Dat zou verboden moeten zijn.

Mevrouw DE VRIES kan zich dit laatste wel voorstellen, maar merkt op dat geheel Drenthe

gebruikt van de gelden in het kader van het Kompas voor het Noorden. Daar horen ook welvarende gemeenten onder. Zij is het eens met de heer Van der Schoot dat de salariering van het personeel in de zorgsector een groot probleem is. Er wordt wel geld beschikbaar gesteld voor voorzieningen, maar indien er onvoldoende handen aan het bed zijn, is er wel een ander probleem. Dat probleem kan spreekster met het voorliggende voorstel niet oplossen. Zij is het wel eens met de aandacht die de heer Van der Schoot voor dit probleem vraagt. De vraag of het project in de gemeente Assen dient te worden gesubsidieerd, beantwoordt zij positief. Het project voldoet namelijk aan de criteria zoals die worden gesteld aan financiering vanuit het Fonds integraal ouderenbeleid. Dat betekent dat het project op zich, indien dat binnen het fonds past en er een aanvraag voor wordt gedaan, gefinancierd dient te worden. Er kan dus niet worden gezegd dat de gemeente Assen genoeg geld heeft en het project zelf maar moet financieren. Misschien was het slimmer geweest om het geld voor een deel uit het Fonds zorg en een ander deel uit het Fonds integraal ouderenbeleid te halen. Het is echter veel eerlijker en meer recht door zee om vast te stellen dat het project voldoet aan de criteria van het Fonds integraal ouderenbeleid en boven de f 50.000,-- is waar gedeputeerde staten over kunnen beschikken, zodat er niet naar omwegen hoeft te worden gezocht om een deel uit een ander fonds te financieren, zodat er geen verantwoording aan de commissie hoeft te worden afgelegd. Het is een goed project en financiering uit het Fonds integraal ouderenbeleid is verdedigbaar.

Mevrouw Ceelen en ook de heer Van Heukelum vragen in welke zin het project een vernieuwende pilot is. Het vernieuwende aan dit project is dat er hier een woonwijk is opgezet waarin van het begin af aan rekening is gehouden met verschillende doelgroepen die erin wonen. In de wijk zijn voor alle doelgroepen voorzieningen opgenomen en kunnen ook diverse diensten worden geleverd. Gepland zijn daarnaast nog voorzieningen voor kort verblijf voor mensen die tijdelijk niet zelfstandig thuis kunnen wonen. Het gaat hier om een groot aantal voorzieningen die veel meer geïntegreerd zijn dan in het verleden het geval was bij projecten, omdat dit vanaf het begin in de nieuwbouw is meegenomen. De gemeente Assen heeft zelf al het nodige gedaan; de gemeente heeft eerst het plan opgezet en dit zelf betaald en vervolgens is er gekeken welke partners dit

project met elkaar zouden kunnen gaan uitvoeren. Dat lukte in eerste instantie niet en toen is nog eens een keer gekeken hoe het project wel zou kunnen worden uitgevoerd. Daar is het masterplan uit naar voren gekomen, waaraan wel het commitment van verschillende partijen is verbonden. De partijen hebben ook een intentieverklaring getekend waarin zij uitspreken dat zij het project gezamenlijk zullen realiseren. Het is spreekster niet bekend wat er zou gebeuren indien de provincie de subsidie zou afwijzen. Voor haar staat als een paal boven water dat dit project past binnen de criteria van het Fonds integraal ouderenbeleid. Daarnaast is het project zo vernieuwend dat, naast hetgeen het college normaal gesproken voorstelt om te doen, een extra kop bovenop gezet zou kunnen worden. Mevrouw Smilde heeft gevraagd naar de totale kosten van het project. In de bijlage is daarover inderdaad niets te vinden, maar in de leeskamer liggen de achterliggende stukken ter inzage, waarin ook de totale kosten van het project zijn opgenomen. Deze stukken zijn dus per abuis niet als aparte bijlagen bijgevoegd.

Mevrouw Dirks vraagt naar de overdraagbaarheid. Het is duidelijk dat door dit project allerlei delen van de zorg die worden gefinancierd uit de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) bij elkaar worden gebracht. Dit is een aspect dat ook weer gebruikt kan worden op het moment dat er begonnen wordt met multifunctionele zorg- en dienstencentra. De provincie dient dan ook gebruik te maken van zaken die beschikbaar komen als gevolg van datgene wat er tijdens dit project gebeurt. Mevrouw Duran vroeg naar de verhouding met de multifunctionele zorg- en dienstencentra, zoals deze straks bij agendapunt 12 aan de orde komt. Die vergelijking gaat zeker op, maar het verschil zit hem er wel in dat er bij agendapunt 12 wordt gesproken over het creëren van een meerwaarde voor de buurt door middel van bestaande zorgvoorzieningen, terwijl het bij het voorliggende stuk om iets geheel nieuws gaat. Een onderdeel van een wijk dient dus het multifunctionele zorg- en dienstencentrum te worden, wat er op dit ogenblik nog niet is. Spreekster weet niet hoe de situatie met betrekking tot kinderopvang in de wijk Kloosterveen is.

Mevrouw Nieuwenhuizen heeft gevraagd naar het masterplan en de voorzieningen in de buurt en waar de gehandicapten voor het centrum vandaan komen. De gehandicapten waar het om gaat komen uit Van Boeijenoord. De mensen uit de wijk

Kloosterveen - een vrij grote wijk - zullen gebruik kunnen maken van de voorzieningen.

Mevrouw VAN DUINEN antwoordt dat in dit voorstel in samenwerking met de diverse partners uit het zorgveld wordt gekeken naar wat de capaciteit van de voorzieningen voor de wijk moet worden, binnen de wettelijke mogelijkheden die er zijn. Dit kan betekenen dat er een kleinere dependance wordt ontwikkeld dan tot op heden in Drenthe mogelijk was. Het Zorgkantoor Drenthe is bij dit project betrokken.

De heer VAN DER SCHOOT wil de voortgang van dit project niet frustreren, maar wil dat op een of andere manier aan de gemeente Assen wel een signaal wordt meegegeven dat de commissie wat vreemd aankijkt tegen deze subsidieaanvraag, gezien de welvaart van een gemeente als Assen. Wellicht dat het surplus dat door een eventueel grotere bijdrage van de gemeente Assen ontstaat, kan worden gebruikt voor een bonus voor het personeel dat het project tot een succes moet maken.

Mevrouw WESTERKAMP merkt op er moeite mee te hebben dat er gesproken wordt over de welvaart van Assen. Iedereen weet dat er in het kader van de verdeling van de gelden uit het Gemeentefonds een gewijzigde verdeelsleutel is gekomen. Daardoor heeft Assen meer geld gekregen andere gemeenten minder. De kern van de wijziging van de verdeelsleutel is dat de kerngemeenten in het verleden te weinig geld hebben gekregen, terwijl plattelandsgemeenten in verhouding veel meer geld hebben gehad.

De heer VAN HEUKELUM merkt op dat dit onverlet laat dat Assen in de miljoenen zwemt.

Mevrouw WESTERKAMP antwoordt dat met die miljoenen eindelijk dingen kunnen worden gedaan die in het verleden zijn blijven liggen. De Wolden heeft jarenlang heel veel geld uit het Gemeentefonds gehad. Kijkend naar de gemeentelijke heffingen in het verleden dienen deze voor Assen en De Wolden ook eens te worden vergeleken.

De heer VAN HEUKELUM wil niet over het financiële beleid van de gemeente Assen praten. Het enige wat is geconstateerd is dat Assen veel geld heeft. Hij heeft er verder geen behoefte aan om de gemeente Assen te gaan verdedigen.

Mevrouw WESTERKAMP antwoordt dat zij niet de gemeente Assen verdedigt, maar dat er meerdere gemeenten zijn die miljoenen over hebben, maar die dit al verdeeld hebben in de begroting.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN vindt dat, als de onderste steen boven moet komen, er eerst een analyse dient te worden gemaakt van het financiële beleid van alle gemeenten in Drenthe over de afgelopen jaren en dat daar dan een conclusie uit dient te worden getrokken.

TWEEDE TERMIJN

Mevrouw CEELLEN is blij dat een aanbeveling binnen een half jaar tot uitdrukking komt in de subsidiëring van dit project.

De heer VAN HEUKELUM heeft nog geen antwoord gekregen op zijn vraag waarom er geen beroep gedaan wordt op een landelijke regeling. Die regeling is vanaf 1 oktober 2000 geldig en er zit f 130 miljoen in. Als hij de tekst van de regeling leest, sluit dit naadloos aan bij het project in Assen. Hij blijft er voorts moeite mee houden dat dit project uit één fonds gefinancierd wordt. Hij begrijpt de reden daarvoor ook nog steeds niet, want hij heeft het idee dat er geld aan het Fonds integraal ouderenbeleid wordt onttrokken ten gunste van andere onderdelen van beleid. Dat betekent dat er op termijn geen geld meer is voor andere nuttige dingen. Het is hem ook nog niet duidelijk waarom het project nu uit één fonds moet worden gefinancierd en niet uit twee fondsen.

Mevrouw DURAN merkt op dat de VVD formeel gelijk heeft, maar zij houdt ook wel van een praktische benadering en vindt dat dit project naadloos aansluit bij wat de provincie in diverse nota's heeft verwoord. Naar aanleiding van het werkbezoek aan Van Boeijenoord ziet zij tevens dat in dit project precies die problemen worden aangepakt die destijds bij het bezoek aan Van Boeijenoord door de commissieleden werden aangekaart. Dat vindt zij heel positief. Verder is er niets mis met de gedachte dat de provincie de gemeente faciliteert.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN heeft nog steeds vragen over de financiering uit het Fonds integraal ouderenbeleid. Het is op zich prettig dat het beleid uit de regiovisie voorrang zal krijgen en dat binnen een half jaar wordt begonnen met de uitvoering

daarvan, maar zij vraagt ook aandacht voor de aanbevelingen 15 en 16 met betrekking tot de arbeidsvoorwaarden in de zorgsector. Bij dat laatste ligt voor haar de prioriteit. Het is dus een op zich goed project, maar zij ziet niet in waarom dat op dit moment uit een provinciaal fonds dient te worden betaald.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat zij alle subsidieregelingen, maar ook landelijke regelingen, niet in haar hoofd heeft zitten. Wat haar wel voor ogen staat is dat de landelijke regeling voor uitvoering van projecten bestemd is. Wat zij niet weet is of de landelijke regeling past bij het implementatieplan waaraan nu wordt gewerkt en dat wordt gefinancierd uit het Fonds integraal ouderenbeleid. In eerste instantie heeft spreekster zich bij de beantwoording van de vraag van de heer Van Heukelum, waarom het project niet uit twee fondsen werd gefinancierd, beperkt tot de principiële kwestie dat zij vindt dat dit project het beste binnen de criteria van het Fonds integraal ouderenbeleid past. Het argument dat de heer Van Heukelum in tweede termijn aandraagt voor financiering uit twee fondsen, namelijk dat het risico bestaat dat het Fonds integraal ouderenbeleid wordt uitgeput, terwijl het fonds voor meerdere doelgroepen bestemd is, vindt zij wel een goed argument. Dat zal zij naar de toekomst toe in haar achterhoofd meenemen. Op dit moment wordt het project toch uit één fonds betaald en dat kan ook zonder dat dit ten koste gaat van andere projecten op het gebied van ouderenbeleid, maar in de toekomst neemt zij de suggestie van de heer Van Heukelum mee.

10. Statenstuk 800, Najaarsnota 2000, Beleidsnota 2001 en Begroting 2001

De VOORZITTER stelt voor om de agendapunten 11 en 12, die bij dit agendapunt kunnen worden betrokken, afzonderlijk te behandelen.

De COMMISSIE stemt hiermee in.

Mevrouw CEELLEN merkt op dat de onderwerpen uit de Najaarsnota 2000 keurig zijn aangeleverd en in schema zijn gezet voor wat betreft hun relevantie voor cultuur en welzijn. Zij dankt de ambtenaren voor de wijze waarop zij deze stukken hebben vormgegeven; het zijn overzichtelijke en inzichtelijke stukken geworden. In hoofdstuk 3.2 van de Najaarsnota staat bij voorstel 7 onder r. een punt met betrekking tot

internationale contacten dat de PvdA-fractie heeft meegegeven aan de Statencommissie BFE, die daar dan ook vragen over zal gaan stellen. Bij punt d. gaat het over het steunpunt Drents cultureel erfgoed en dat wordt bij agendapunt 11 behandeld. Bij q. gaat het over het Actieplan cultuurbereik 2001-2004 en daar wordt op 30 oktober 2000 nog over vergaderd. Ook punt s., de Regiovisie verpleging en verzorging 2001-2005, staat vandaag op de agenda. Bij punt t. met betrekking tot de Wet hygiëne en veiligheid zwemgelegenheden (WHVZ) is het van het grootste belang dat de provincie de vinger aan de pols houdt in verband met mogelijke legionellabesmettingen. Het is namelijk belangrijk dat mensen blijven zwemmen en dat er geen verkeerde beeldvorming over de hygiëne ontstaat, waardoor mensen minder gaan zwemmen. Veiligheid en handhaving zijn dus van het grootste belang.

Ten aanzien van de Beleidsnota 2001 merkt zij op dat ook hier goed te lezen is wat er allemaal te verwachten is. Vele onderdelen zijn in ontwikkeling en/of reeds ingezet. De begroting 2001 geeft helder en duidelijk een overzicht en zelfs de doelstellingen zijn geformuleerd. Er kan dus ergens aan worden getoetst, hoewel de doelstellingen technisch en theoretisch hier en daar wel wat anders geformuleerd zouden kunnen worden. In het Sociaal jaarverslag staat ook een aantal zaken die aandacht behoeven en waar zij vragen over had. Deze punten zijn in haar fractie besproken en besloten is deze mee te geven aan de Statencommissie BFE.

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat de VVD-fractie dit jaar een beperkt aantal opmerkingen zal maken ten aanzien van het cultuur-, welzijns- en zorgbeleid, zoals dit in de begrotingsstukken staat verwoord. Immers, de kern van het nieuwe welzijnsbeleid voor de periode 2001-2004 zal de Contourennota zijn. Hierover is in de ad-hoccommissie voorlopig al voldoende gezegd. De VVD-fractie heeft net als de overgrote meerderheid van de fracties aangegeven de koers te willen veranderen en zal dan ook haar steun aan dat veranderingsproces willen geven. Het college kondigt voor dit najaar een notitie aan over buitenlandse betrekkingen en het beschikbaar stellen van extra middelen. De VVD heeft zich altijd op het standpunt gesteld dat buitenlands beleid de eerste prioriteit is van de rijksoverheid en dat bewustwordingsprojecten een aangelegenheid van gemeenten zijn. In principe

denkt de VVD dan ook eerder aan vermindering van het huidige beleid dan aan een uitbreiding. Naar aanleiding van het Verdrag van Valetta merkt zij op dat er wordt gewerkt aan opname van dat verdrag in de Monumentenwet. Het ziet ernaar uit dat de provincie de beschermde gebieden moet aanwijzen. Zij vraagt het college in een vroeg stadium in overleg te treden met de Vereniging van Drentse gemeenten (VDG) om af te stemmen welke bestuurslaag in Drenthe het beste toegerust is om de vergunningen te verlenen en de uitkomst daarvan aan de staatssecretaris mee te delen. Dit lijkt haar van belang nu de Raad van Cultuur in zijn advies de voorkeur heeft uitgesproken voor de provincie en dat wijkt af van de voorstellen van de staatssecretaris die de voorkeur heeft uitgesproken voor gemeenten. Ook ten aanzien van het onderwijs lijkt het erop dat de provincie haar domein wil versterken als het college stelt dat het onderzoek naar onderwijsachterstanden - een bij uitstek gemeentelijk beleidsterrein - nieuwe impulsen zal moeten opleveren. Die domeinbepaling is ook aan de orde als zij leest dat het college het netwerk van ouderensteunpunten nader wil uitbreiden. Nadere informatie heeft opgeleverd dat het hier om huisvesting gaat. Kan het college toelichten welke rol de provincie hieromtrent op zich wil nemen?

Mevrouw SMILDE complimenteert het ambtelijk apparaat voor de overzichtelijkheid van de voorliggende stukken. Bij de Najaarsnota maakt zij een voorbehoud bij punt q. betreffende het Actieplan cultuurbereik 2001-2004 en zij maakt tevens een voorbehoud bij punt r. betreffende het Concernprogramma internationale contacten. De CDA-fractie wil pas aan de hand van de toegezegde beleidsnotitie haar standpunt hierover innemen. In de Beleidsnota is op pagina 39 sprake van het opzetten van een regionaal historisch centrum. Wordt er over dit centrum nog in de commissie gesproken? Op pagina 40 gaat het over gezondheidszorg. Op 16 november aanstaande is er een conferentie over mantelzorg. Blijkens de aankondiging is het de bedoeling om tot een bepaalde vorm van samenwerking te komen in de vorm van een platform of iets dergelijks. Haar fractie wil het signaal aan het college meegeven dat zij welwillend staat tegenover een mogelijke financiële bijdrage om dit te stimuleren. Mantelzorg is haar namelijk veel waard en het is dan ook nu al goed om een signaal af te geven. Hoe krijgt de inbedding van

de sociale component in het Kompas voor het Noorden en ISV vorm? Is hier al iets concreets en worden hiervoor ook voldoende projectaanvragen ingediend? Op pagina 118 van de begroting 2001 is sprake van drie themabijeenkomsten van het Drents Welzijnsoverleg (DWO). Om wat voor type bijeenkomsten gaat dat?

Mevrouw DIRKS merkt ten aanzien van de begroting 2001 op dat zij daarin het bedrag voor het Regionaal Patiënten-/Consumentenplatform (RPCP) mist. Zij heeft begrepen dat dit in een begrotingswijziging aan de orde zal komen. Is dat een meerjarenbegroting en hoe ziet het er dan voor de toekomst uit? Is er een meerjarige garantie voor het RPCP?

Mevrouw DURAN merkt op dat in de Najaarsnota een aantal bedragen worden genoemd voor projecten waar nog over gesproken zal worden in de commissie, dus daar wenst zij op voorhand niet akkoord mee te gaan. Het betreft hier projecten met betrekking tot het Erfgoedhuis en het Actieplan cultuurbereik 2001-2004. Met betrekking tot de begroting merkt zij op dat op de eerste pagina het principe van de overheidsmarketing wordt genoemd. Dat wordt uitgelegd binnen provinciale doelstellingen die omschreven worden in termen van gewenst maatschappelijk handelen en gedrag van de burgers. Dat is een heel goed principe voor resultaatmeting en meting van wat de effecten van het handelen zijn. De D66-fractie is daar dan ook erg blij mee. Dit geldt echter wel voor aanbodgestuurd handelen, want bij vraaggestuurd werken dient een andere weg bewandeld te worden bij de omschrijving van de doelstellingen. Daar dient namelijk eerst gekeken te worden wat de vraag is, wat de afweging in prioriteiten is en welke vraag wel gehonoreerd zal worden en welke niet. De D66-fractie staat dus achter de methode, maar daarbij dient wel een onderscheid te worden gemaakt tussen aanbodgestuurd en vraaggestuurd werken. Vooral op het gebied van welzijn en zorg speelt dit. Met betrekking tot de Beleidsnota merkt zij op dat er wordt gesproken over de culturele regiefunctie van de provincie. Wat bedoelt het college daarmee? Welke actie wil het college ondernemen in het Actieplan cultuurbereik 2001-2004? Er wordt gesproken over vrijwilligerswerk, maar zij vindt dit niet verder uitgewerkt dan dat het college spreekt over vernieuwing van vrijwilligersorganisaties.

Spreekster dacht dat was afgesproken dat veel meer aandacht aan vrijwilligerswerk zou worden gegeven door vrijwilligerswerk op een andere manier te ondersteunen. Daarin ziet zij meer dan het vernieuwen van de vrijwilligersorganisaties alleen. Wat wordt er bedoeld met een regionaal historisch centrum en heeft dit een relatie met het Erfgoedhuis? Bij het algemeen welzijnsbeleid leest zij helemaal niets over het vraaggestuurd werken en met name niets over hoe de vraag vastgesteld wordt. Worden er enquêtes gehouden en spelen gemeenten daarin een rol? Wat is de rol van het rapport van de sociologiestudenten van de Rijksuniversiteit Groningen (RuG)? Zij vindt het belangrijk dat hieraan in de Beleidsnota aandacht wordt besteed, aangezien de provincie zelf zegt dat er vraaggestuurd gewerkt moet gaan worden op dit gebied. Bij het wegwerken van de onderwijsachterstanden wordt gesuggereerd dat dit in 2001 gereed zal zijn. Uit gemeentelijke onderzoeken heeft zij echter begrepen dat er nog een landelijke pilot zal worden opgezet, alsmede criteria en normeringen worden vastgesteld. Dit zal een proces zijn dat nog jaren kan duren en zij vraagt zich af wat het effect daarvan is.

Mevrouw KEMPE merkt op dat de voorliggende stukken een helder overzicht van het provinciaal beleid geven en daar heeft zij alle waardering voor. De evaluatie en herijking van het provinciaal beleid voor cultuur, welzijn en zorg is vergesloopt. De ad-hoccommissie die hiertoe was ingesteld, heeft inmiddels haar laatste vergadering gehad. De concept-Contourennota is uitgebracht en door de ad-hoccommissie gewogen en te licht bevonden. Haar fractie hoopt dat een herziene versie van deze nota haar een duidelijk beeld geeft van het nieuwe beleid op het terrein van cultuur, welzijn en zorg. Voor het beleid met betrekking tot buitenlandse betrekkingen trekt het college voor 2001 een bedrag van f 127.500,- uit. De invulling van dit bedrag is spreekster nog niet bekend en de commissie kan daarover nog een beleidsnotitie tegemoet zien, waarna een bedrag beschikbaar kan worden gesteld. De herstructurering van het openbare bibliotheekwerk zal ook in Drenthe haar beslag gaan krijgen. Gaat dat al in 2001 gebeuren en voorziet het college nog problemen met de zelfstandige bibliotheken en de bibliotheken met een gering voedingsgebied? In 2001 gaan er verschillende samenwerkingsprojecten plaatsvinden. Aan welke projecten valt er dan te denken? Ten slotte wil zij graag horen hoe ver het

is met de Regiovisie zorg voor lichamelijk gehandicapten.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN heeft ook waardering voor de stukken, die overzichtelijk en samenhangend waren. Het was dan ook een waar genoegen om die stukken door te nemen. De beleidswijzigingen op het gebied van welzijn komen er dus met de vernieuwde Contourennota en er staan bovendien een aantal stukken op de agenda van deze vergadering. Voor haar is het ook de vraag of buitenlands beleid wel de taak van de provincie is.

De heer VAN DER SCHOOT zal bij de Statencommissie BFE complimenten maken over de wijze waarop de voorliggende stukken zijn aangeleverd. De Beleidsnota bevat allerlei goede plannen voor 2001 of later en deze plannen zullen dan ook worden voorgelegd. Die plannen wil hij op dit moment met belangstelling afwachten en hij doet het nu kalm aan na de herijking en evaluatie van het welzijnsbeleid. Bij de begroting 2001 merkt hij ten aanzien van RTV Drenthe op dat de lasten met betrekking tot de omroep toenemen ten gevolge van een oplopende stelpost vanwege omroepbeleid. In relatie tot de omroepgelden uit het Provinciefonds is die opmerking voor spreker niet duidelijk. Wil het college dat toelichten? Daarnaast wil hij graag tussentijdse informatie met betrekking tot de situatie bij RTV Drenthe. In de stukken staat dat overheidsmarketing het gedrag van mensen zou moeten veranderen. Daar is spreker wat huiverig voor. Hij zou namelijk willen dat overheidsmarketing zich toespitst op behoeftepeiling, waarna er vervolgens goed en adequaat beleid kan worden geformuleerd. Als het er alleen maar om gaat gedrag te veranderen, kan dat er zelfs toe leiden dat gewenst gedrag wordt veranderd in ongewenst gedrag. Hij is dus niet zo gelukkig met de definiëring van de term Overheidsmarketing.

Hij vraagt hoe de status van het DWO in de toekomst zal zijn, mede in het licht van de opmerkingen van de commissieleden over de herijking van het welzijnsbeleid. Spreker denkt dat dit consequenties kan hebben voor het DWO.

Mevrouw BRINK antwoordt dat de opmerkingen over de Contourennota terug zullen komen wanneer er weer over die nota gesproken gaat worden. Ten aanzien van de opmerkingen over buitenlandse betrekkingen op het gebied van welzijn antwoordt zij dat de gedeputeerden

Swierstra en Edelenbosch over niet al te lange tijd met een nota zullen komen die in de commissie besproken zal worden. Op dat moment kunnen commissieleden aangeven of zij buitenlandse betrekkingen nu wel of geen taak van de provincie achten. Zij zal dat op dit moment dus laten voor wat het is. Mevrouw Schipper spreekt over de beschermde gebieden en het Verdrag van Valetta (Malta). Het was in eerste instantie zo dat de staatssecretaris heeft gezegd dat verlening van vergunningen, toezicht en handhaving eigenlijk in het geheel bij de gemeenten zouden moeten liggen. Het blijkt echter dat sommige gemeenten zich niet eens bezighouden met archeologie, terwijl archeologie na de gemeentelijke herindeling voor de gemeenten een speerpunt had kunnen zijn. Het verlenen van vergunningen, de handhaving en het beleid ten aanzien van archeologie zijn nog in onderhandeling, waarbij de provincie spreekt met de gemeenten en het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen (OCenW). Momenteel wordt de lijn aangehouden dat de provincies hierin een veel groter aandeel zullen hebben en dan met name de regie zullen voeren.

Met betrekking tot het onderwijs merkt spreekster op dat de provincie niet zo heel erg veel over het onderwijs heeft te zeggen, maar jeugdzorg en jeugdbeleid heeft wel te maken met het vroegtijdig verlaten van school. De provincie wil dat dan ook graag in een wat groter verband zien. Met name in Drenthe loopt de aansluiting van de lagere op de middelbare school - en dan met name HAVO/VWO - ver achter op de rest van Nederland en zij vindt dat de provincie dit dient op te pakken. In samenhang met de gemeenten en de scholen dient dus gekeken te worden wat daaraan kan worden gedaan en het college is dan ook bezig om een onderzoek in die richting te doen. Over dat onderzoek krijgt de commissie nog het een en ander te horen. Het regionaal historisch centrum zal ongetwijfeld worden behandeld in de commissie. In een dergelijk centrum kunnen het Rijksarchief, het Drents Archief, de Provinciale Bibliotheekcentrale (PBc), historische archieven in het algemeen, RTV Drenthe en ook historische verenigingen participeren. Iedere club heeft namelijk wel iets liggen wat bij zo'n centrum kan worden ondergebracht en zodoende voor het publiek toegankelijk kan worden gemaakt. Daar dient de provincie dan ook erg zuinig op te zijn. Alle provincies hebben hierover met het Ministerie van OC en W gesproken en de ene provincie is verder op weg naar een dergelijk centrum dan de

andere provincie. De provincie Drenthe wil graag een regionaal historisch centrum om alle genoemde disciplines met elkaar in aanraking te brengen, waarbij het publiek ook een duidelijke ingang heeft. Dat is op dit moment nog niet het geval.

De heer VAN DER SCHOOT vraagt of daarbij ook aan de collectie Brands wordt gedacht.

Mevrouw BRINK antwoordt dat daarbij ook de collectie Brands kan worden betrokken. Met dat wat er nu is bij de diverse archieven en verenigingen dient voorzichtig te worden omgegaan, ook gezien het feit dat de tijd voortschrijdt en heel veel dingen op zolder liggen zonder dat iemand daar iets aan doet. De heer Van der Schoot heeft het gehad over RTV Drenthe en een tussentijdse rapportage. Dat zou spreekster ook graag willen, maar als er weinig verandert, is er ook weinig tussentijds te rapporteren. Ook spreekster wacht met smart op de gemeente Assen en het besluit over de huisvesting van de omroep. Indien dat besluit valt, kan er verder worden gegaan. Dat er sprake is van een vermindering van inkomsten bij RTV Drenthe is juist, want reclame-inkomsten lopen terug. De rijksinkomsten daarentegen nemen licht toe, hoewel de discussie daarover ook nog niet is uitgekristalliseerd. Er zal nog met het Rijk worden gesproken over differentiatie in subsidies voor dunbevolkte en dichtbevolkte gebieden. Zodra het college daar meer van weet zal de commissie daar informatie over ontvangen. Het DWO is een verzamelterm voor het overleg met wethouders die welzijn in hun portefeuilles hebben, maar ook met wethouders die sport in de portefeuille hebben. Spreekster vindt dat daar meer eenduidigheid in dient te komen, maar dat kan zij alleen maar doen indien de provincie beter in beeld heeft hoe er met de gemeenten moet worden omgegaan. Het overleg met de wethouders op het gebied van welzijn en sport kan dan ook niet "het DWO" worden genoemd en spreekster zou daar aldus graag eenduidigheid over hebben.

Met de culturele regie bedoelt spreekster de samenhang tussen kunst, cultuur en cultuureducatie. Indien de provincie haar regierol serieus neemt, dienen daar dingen te worden samengebracht die ook samen kunnen. Dat is ook een van spreeksters doelstellingen bij het Actieplan cultuurbereik 2001-2004. Het moet niet zo zijn dat twee naastliggende gemeenten beide

een evenement organiseren tijdens hetzelfde weekend en met dezelfde doelstellingen. Het zou aardig zijn als de provincie daar een overzicht van heeft en een culturele kalender vervaardigt. Bij culturele regie zijn echter veel meer zaken te bedenken. Het zou bijvoorbeeld zonde zijn indien Kunst&Cultuur Drenthe iets op het gebied van cultuureducatie doet, terwijl het Drents Erfgoedhuis dit laat liggen. De provincie kan daarin een regierol vervullen door te kijken wat er samen kan en wat er in samenhang meer kan. Mevrouw Duran spreekt verder over het vrijwilligerswerk. Er zijn ongelooflijk veel soorten vrijwilligerswerk en daarover wil het college in de eerste drie maanden van 2001 spreken op het moment dat er meer verdieping aan en verduidelijking over de Contourennota gegeven kan worden. De vrijwilligers van de Molenstichting doen bijvoorbeeld heel ander werk dan vrijwilligers op het gebied van ouderenzorg en mantelzorg.

Mevrouw DURAN merkt op dat het draait om vernieuwing van vrijwilligersorganisaties, terwijl daar verder weinig over wordt gezegd. Spreekster had het idee dat de commissie eigenlijk meer wilde met vrijwilligers in de vorm van een bepaalde ondersteuning. Spreekster heeft het vrijwilligerswerk dus breder gezien dan dat het in de stukken staat. Klopt die visie?

Mevrouw BRINK antwoordt dat dit inderdaad in een breder perspectief moet worden gezien.

Mevrouw DE VRIES benadrukt dat bij de herijking met name de ondersteuning van vrijwilligersorganisaties naar de toekomst toe een punt is dat veel breder dient te worden opgepakt dan tot nu toe gedaan is. Dit is iets wat in het verleden is gebleken en dat dient straks dan ook gewoon uitgevoerd te worden.

Mevrouw Schipper sprak over het netwerk van ouderensteunpunten. Daarover staat één zin in de Beleidsnota vermeld. Dat heeft echter niet alleen met huisvesting te maken. Het kan namelijk wel te maken hebben met huisvesting in de vorm van ruimtelijke ordening en stedelijke vernieuwing, indien gekeken wordt wat de vergrijzing in Drenthe voor invloed heeft op de woningbouw. Verder heeft het ook te maken met de multifunctionele zorg- en dienstencentra, waarbij ook wordt gezorgd dat er een punt is waar zorg geleverd wordt, waardoor mensen langer zelfstandig kunnen blijven wonen. Op dat moment betekent het dus dat iemand niet per se weg hoeft

uit zijn woning indien hij een bepaalde mate van zorg nodig heeft. Het uitbreiden van het netwerk van ouderensteunpunten houdt in het breder maken van de doelgroep, in die zin dat er niet alleen ouderen onder vallen. De provincie kan dat niet alleen en heeft daar andere partners bij nodig. Het CDA vroeg naar mantelzorg. Spreekster antwoordt dat dit perfect past bij de woorden van mevrouw Duran, namelijk het ondersteunen van het symposium. De conferentie die tot doel heeft één platform te vormen, past dan ook prima bij die doelstellingen. De provincie heeft er ook aan bijgedragen dat dit gerealiseerd kan worden. Als er een breed draagvlak in de staten is om dit nog verder uit te bouwen en daar nog iets mee te doen, zal het college bereid zijn om daaraan opnieuw mee te werken. Wat de sociale component van Kompas voor het Noorden betreft valt het spreekster de laatste tijd op dat het knap lastig is om bepaalde projecten uit de sociale hoek of de hoek van de zorg geaccepteerd te krijgen zonder dat eerst de economische factor die daar een rol bij speelt op de een of andere manier in beeld wordt gebracht

Mevrouw SMILDE merkt op dat zij dat vermoeden al had toen met het Kompas van het Noorden aan de slag werd gegaan. Zij vindt dat er met het economisch stempel van het Kompas soepel moet worden omgegaan. De leefbaarheid waarover ook in het Kompas wordt gesproken, valt niet altijd in economische termen te duiden. Toen het Kompas van start ging was al te proeven dat de nadruk op de economische factor zou komen te liggen en daarbij wil zij toch wel graag enige coulantie bepleiten.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat zij alleen maar de praktijk weergeeft waar zij momenteel tegenaan loopt. Het is gewoon erg lastig, maar zij is het wel met mevrouw Smilde eens dat op dit moment gekeken moet worden om zo goed mogelijk projecten bij het Kompas onder te brengen en daar is het college druk mee bezig. Er zijn wel projecten vanuit het veld die hier op dit moment graag gebruik van willen maken, maar deze lopen ertegenaan dat het om geld van het Ministerie van Economische Zaken gaat. De GroenLinks-fractie vroeg naar het RPCP. Er komt inderdaad een begrotingswijziging die heeft te maken met het feit dat het RPCP er pas vanaf juli 2000 is. Die begrotingswijziging komt dus nog naar de commissie toe en is nog niet in de voorliggende stukken verdisconteerd. De

Regiovisie lichamelijk gehandicapten is in ontwikkeling. De Regiovisie verstandelijk gehandicapten is operationeel en loopt goed. Wat zij altijd jammer vond bij vorige regiovisies is, dat mensen die erbuiten stonden niet veel merkten van wat er in een kleine club gebeurde. Nu wordt geprobeerd om door middel van een nieuwsbrief in een breder verband duidelijk te maken wat er gebeurt in het kader van de Regiovisie gehandicapten. Spreekster zal zorgen dat de commissie ook op de verzendlijst van die nieuwsbrief komt te staan. Wat GroenLinks heeft gezegd over jeugdbeleid is heel waar. In november 2000 zal het Actieprogramma jeugdzorg weer aan de orde komen en daar staan verschillende zaken in die raakvlakken hebben met jeugdbeleid en gemeentelijk beleid.

(De voorzitter schorst de vergadering van 10:33 uur tot 10:42 uur.)

TWEEDE TERMIJN

Mevrouw SCHIPPER heeft nog twee korte opmerkingen. De eerste gaat over de implementatie van het Verdrag van Valetta in de Monumentenwet en daaraan gekoppeld het verkrijgen van extra geld van de rijksoverheid voor het uitvoeren van de taken die uit dit verdrag voortvloeien. De tweede opmerking gaat over de ouderensteunpunten. De huisvesting van ouderen lijkt haar duidelijk rijksbeleid. Mevrouw Borst heeft gezegd dat er ouderenadviseurs zouden moeten komen, maar dit lijkt spreekster een gemeentelijke taak. Deze punten zullen overigens nog bij het laatste agendapunt aan de orde komen.

Mevrouw CEELLEN merkt op dat zij vorige week woensdag een stuk getiteld "Van platform naar steunpunt" heeft ontvangen. Dat stuk ging over de ouderensteunpunten. Spreekster ziet duidelijk dat de provincie op dit terrein nog wel een taak kan hebben, namelijk het aanbrenge van samenhang, informatievoorziening en deskundigheidsbevordering.

Mevrouw SMILDE heeft begrepen dat er in het kader van het DWO bijeenkomsten zullen worden gehouden met wethouders van gemeenten. Op pagina 118 leest zij echter dat het gaat om drie themabijeenkomsten in het kader van het DWO. Zij begrijpt dit nog niet helemaal.

Mevrouw BRINK antwoordt dat heel veel zaken onder de noemer van een "Drents Welzijnsoverleg" werden gebracht. Over die term bestond dus weinig eenduidigheid. Zij is het met mevrouw Smilde eens dat aan de term Drents Welzijnsoverleg een eenduidige uitleg dient te worden gegeven.

De heer VAN DER SCHOOT merkt op dat zijn opmerking over RTV Drenthe ook had te maken met een tussentijdse rapportage, de spanningen die op de werkvloer van RTV Drenthe leven, reclame-inkomsten die teruglopen en de teruglopende luisterdichtheid. Zowel creatief als in de personele sfeer bestaan er dus de nodige spanningen bij RTV Drenthe. Het is belangrijk dat RTV Drenthe een gezond bedrijf blijft en dat de provincie daarbij betrokken blijft. Kan het college over de situatie bij RTV Drenthe periodiek een rapportage uitbrengen?

De heer ZOMER merkt op dat het verhaal rondom RTV Drenthe vorig jaar in de commissie is gepresenteerd als zou de besluitvorming in de gemeente Assen en de provincie gelijk op lopen. De praktijk heeft echter anders uitgewezen en hij vraagt dan ook hoe dit tot stand heeft kunnen komen. Heeft er voorafgaand aan de presentatie van dit verhaal geen overleg plaatsgevonden en zijn er geen afspraken gemaakt tussen de gemeente Assen en de provincie Drenthe? Als dat niet het geval is, moet hij nu constateren dat er qua tijd gezien totaal geen druk op de ketel heeft gezeten.

Mevrouw SCHIPPER ondersteunt de opmerkingen van vorige sprekers over RTV Drenthe, behalve de opmerking van de heer Van der Schoot over de interne gang van zaken bij RTV Drenthe. Dit zijn en moeten interne zaken van de omroep blijven.

Mevrouw KEMPE heeft nog een vraag met betrekking tot de bibliotheken. Zij wil weten wanneer de structurering van het openbare bibliotheekwerk haar beslag zal krijgen en of het college nog grote problemen verwacht in verband met de voedingsgebieden van zelfstandige bibliotheken.

Mevrouw BRINK is het volledig eens met mevrouw Schipper dat, als de rijksoverheid taken overhevelt, dit gepaard moet gaan met geld. Zij zal dan ook niet nalaten om dat ter bestemder

plaats neer te leggen. De heer Van der Schoot heeft het over spanningen op de werkvloer bij RTV Drenthe en terugloop van de cijfers bij RTV Drenthe. Met interne zaken bemoeit spreekster zich echter niet. Natuurlijk heeft zij wel contacten met RTV Drenthe en wordt zij op de hoogte gehouden van allerlei zaken. Die dingen die voor de commissie van belang zijn, zijn in dit geval de terugloop van het aantal luisteraars. Daarvan kan spreekster de commissie wel op de hoogte stellen, maar zij bemoeit zich niet met de interne gang van zaken bij RTV Drenthe.

De heer VAN DER SCHOOT antwoordt dat hij het op zich wel met mevrouw Brink eens is. Interne zaken kunnen wel aanleiding zijn voor de wijze van programmering en de daarbij aangelegde creativiteit. Op dat moment kunnen reclame-inkomsten teruglopen en kan de financiële positie van de omroep in het geding komen. Persoonlijke omstandigheden behoeft spreker niet te weten, maar een rapportage waarin zaken als programmering, luistercijfers en financiële positie van de omroep aan de orde komen acht hij zeker op zijn plaats.

Mevrouw BRINK antwoordt dat het één inderdaad met het ander heeft te maken en dat is ook haar grote zorg. Zij heeft regelmatig overleg met RTV Drenthe, maar kan over de inhoud van dat overleg op dit moment niet alles vertellen. De heer Zomer vraagt zich af waarom de besluitvorming over huisvesting van de omroep vorig jaar onder grote tijdsdruk werd gezet. Dat heeft spreekster zich achteraf ook wel eens afgevraagd. Vorig jaar waren er veel problemen en moesten er onder grote tijdsdruk besluiten worden genomen. De provincie heeft toen ingestemd met een bijdrage van f 1,8 miljoen aan de omroep voor nieuwe huisvesting. Spreekster heeft er geen enkele verklaring voor dat er nu nog steeds geen duidelijkheid bestaat over de besluitvorming in Assen. Destijds zijn er overigens duidelijke afspraken met de gemeente Assen gemaakt en toen heeft de provincie aangegeven dat provinciale instemming gepaard zou moeten gaan met instemming en medewerking van de zijde van de gemeente. Elke overheid heeft echter zo zijn eigen verantwoordelijkheid. Spreekster en de heer Weggemans, die de financiële kant van de zaak in zijn portefeuille heeft, hebben tot nu toe niet anders gedaan dan de gemeente Assen vragen om op te schieten en dat heeft spreekster inmiddels ook al in wat minder vriendelijke

bewoordingen gedaan. Zij betreurt het samen met deze commissie ten eerste dat de gemeente nog steeds niet verder is.

De heer ZOMER merkt op dat het college zich er eens op zou moeten beraden hoe het zich moet opstellen als er een dergelijk verzoek komt uit een gemeente. Hetzelfde constateert hij namelijk bij de gang van zaken rondom de BVO Emmen. Dit voorjaar hebben de provincie en de gemeente Emmen f 2,5 miljoen op tafel gelegd voor het stadion in Emmen. Door de gemeenteraad in Emmen is als voorwaarde gesteld dat het college in Emmen binnen een half jaar een businessplan klaar moet hebben voor het stadion. Dat is meegenomen in de besluitvorming. Nu is er een half jaar voorbij en ligt er nog steeds geen businessplan voor. Het college dient zich eens te beraden hoe er moet worden omgegaan met dergelijke verzoeken.

Mevrouw BRINK antwoordt dat het college dat ook doet. Het college bespreekt hoe een en ander in Assen is gegaan en trekt daar lering uit. Dat laatste geldt ook voor de gang van zaken bij BVO Emmen en in dat opzicht is zij het geheel met de heer Zomer eens. Afspraak is afspraak. Met betrekking tot het bibliotheekplan verwacht zij niet al te grote problemen. Gedurende de middag dat dit plan onderwerp van gesprek was, is nogmaals geconstateerd door het Ministerie van OC en W dat elke provincie maatwerk moet leveren. De Drentse PBC met de plaatselijke bibliotheken zien er heel anders uit dan de organisatie van bibliotheken in Utrecht en Noord-Holland. Spreekster heeft daar goede verwachtingen van, maar blijft wel koersen op het ontstaan van één grote PBC waar Emmen, Assen en Hogeveen onder zullen vallen. Als dat rond is, zal er een prima provinciebreed bibliotheekplan ontstaan. Spreekster hoopt dat er halverwege het jaar 2001 meer duidelijk is over de toekomstige bibliotheekstructuur in Drenthe.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat uit het bestuursprogramma en de regiovisie met betrekking tot de ouderenzorg heel nadrukkelijk blijkt, dat de provincie op het gebied van de ouderenzorg een faciliterende, stimulerende en regisserende rol heeft. Zij vindt het jammer te moeten constateren dat de VVD die visie niet deelt.

De VOORZITTER concludeert dat het voorliggende stuk een B-stuk blijft, zodat daarover ook in de vergadering van provinciale staten nog nader gediscussieerd kan worden.

11. Statenstuk 803, Erfgoedhuis van Drenthe i.o. (Voorstel d. Najaarsnota 2000)

De heer VAN DER SCHOOT vindt dit een goed voorstel en heeft waardering voor het groeimodel dat ten gevolge van de doorvoering van samenwerking tot stand kan komen. De provinciale bijdragen voor het Erfgoedhuis kunnen deels worden onttrokken aan de subsidie voor thans nog apart opererende instellingen als Monumentenwacht, Molenstichting en de Bond Heemschut. Is dat een juiste conclusie? Zou het Erfgoedhuis ter zake ook eigen inkomsten kunnen genereren? Zijn slotconclusie blijft dat dit voorstel een prima zaak is en hij gaat er dan ook van harte mee akkoord.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN vindt dit op zich ook een goed initiatief, maar heeft wel een aantal vragen. Als het Erfgoedhuis een samenvoeging is van Monumentenzorg en Drents cultureel erfgoed, is het dan niet voldoende om die financiën samen te voegen in plaats van uit nieuw beleid onvoorzien extra geld in te zetten? Er wordt in het voorliggende stuk aangehaald dat dit voorstel voortvloeit uit het herijkingsproject op het gebied van cultuur en welzijn. Daarover heeft zij in de Contourennota echter niets gelezen. Als het Erfgoedhuis een loketfunctie gaat vervullen voor de drie gezamenlijk opererende overheden, dan is de vraag: waarom draagt het Rijk daaraan niet bij? Moet het Erfgoedhuis ook geen ondersteunende functie krijgen voor allerlei organisaties die zich met het Drents cultureel erfgoed bezighouden? Krijgt het Drents Welstandstoezicht een andere taak als het in het Erfgoedhuis opgaat? Kan het Erfgoedhuis ook niet bij het Drents Archief worden ondergebracht?

Mevrouw DURAN heeft gekozen voor een iets andere insteek. De ontwikkeling van een Erfgoedhuis ziet zij op zich wel positief, maar de Ondernemingsraad (OR) haalt aan dat het Erfgoedhuis een onzekere toekomst tegemoet gaat en daar heeft spreekster ook zo haar twijfels over. Indien de provincie alle eventuele toekomstige tekorten en extra kosten bij moet passen, gaat de provincie een onzekere toekomst tegemoet. Is er onderzoek gedaan naar het

ontstaan van een eventuele toekomstige vraag van de zijde van de gemeenten in de richting van het Erfgoedhuis, zodat ook gemeenten financieel kunnen gaan bijdragen? De financiële onderbouwing, door tot 2004 de dekking te regelen vanuit onvoorzien en nieuw beleid, vindt zij uitermate zwak. Hiermee wordt een voorschot genomen op onzekerheden. Spreekster heeft het gevoel dat de besluitvorming hierover op korte termijn erg geforceerd wordt.

Archeologie en cultuurhistorie dienen als belangrijk onderdeel te worden ingebracht bij de toetsing van bestemmingsplannen en vormen een belangrijke provinciale taak. Indien die taak buiten de deur van de provincie wordt geplaatst worden de lijnen veel te lang en bestaat het risico dat de kennis op dit gebied bij de provincie steeds meer verloren gaat. Provinciale ambtenaren met kennis van cultuurhistorie, monumentenzorg en archeologie gaan met pensioen en daar komen geen nieuwe ambtenaren voor terug. Indien bovendien de aanwezige kennis uit huis wordt geplaatst, doet de provincie een enorme aderlating. De provincie neemt dus te veel hooi op de vork. Op dit beleidsveld spelen immers tegelijkertijd de f 2 miljoen van staatssecretaris Van der Ploeg, de uitkomst van de herijkingsoperatie waar nog geen zicht op bestaat en de financiële consequenties van het Erfgoedhuis.

De heer WENDT heeft gelezen in dit statenstuk dat dit om een jarenlang durend proces gaat, maar wordt het Erfgoedhuis op die manier niet iets groots en ongrijpbaars voor de provincie? Er wordt vooruitgelopen op een fusie met het Drents Welstandstoezicht en vele andere organisaties. Wat als die fusie er niet komt? Weliswaar wordt gesuggereerd dat de fusiegesprekken in een goede sfeer verlopen, maar steeds vaker is in de krant te lezen dat fusies er uiteindelijk toch niet komen. Zijn de zorgen van de OR op dit punt al volledig weggenomen? In punt 2.1 is te lezen dat bepaalde provinciale taken met bijbehorende kredieten overgaan naar het Erfgoedhuis. Welke provinciale taken zijn dat en hoeveel kredieten staan daar tegenover? Deze operatie gaat nogal wat kosten, terwijl het financiële overzicht erg globaal is. Er is niet uit op te maken of Drentse gemeenten financieel fors bijdragen of dat de gemeentelijke bijdrage uiteindelijk maar een schijntje is. In hoeverre zegt het Rijk ook nog financiën toe?

Mevrouw SMITH is het in grote lijnen eens met hetgeen de D66-fractie naar voren heeft gebracht, maar zij wil daarnaast ook nog een aantal andere punten aanroeren. Daar er weinig informatie in de stukken staat, heeft zij na raadpleging van de stukken in de leeskamer haar oor bij diverse mensen te luisteren gelegd. Daaruit is gebleken dat er nogal wat weerstand bestaat tegen het Erfgoedhuis. Ook bij GroenLinks roept dit allerlei vragen op. Naast de medewerkers van Monumentenzorg, moeten ook de provinciaal archeoloog, de museumconsulent en de provinciaal historicus in het Erfgoedhuis worden geplaatst. Waarom gebeurt dat dan ook niet met de archiefinspecteur, want deze waakt immers ook over het cultureel erfgoed? Van de provinciaal archeoloog, maar ook uit de brieven van de OR, heeft spreekster begrepen dat de archeoloog onder meer een belangrijke controlerende functie heeft. Indien de archeoloog in het Erfgoedhuis wordt geplaatst, moet hij de gemeenten adviseren over de bestemmingsplannen en vervolgens deze plannen zelf weer controleren voor het college van gedeputeerde staten van de provincie. Dit is volgens spreekster een dubbele pettenkwestie en dit brengt een onafhankelijke kritische functie van de archeoloog in gevaar. Enkele jaren geleden is besloten de provinciaal archeoloog in het provinciehuis onder te brengen. De archeoloog heeft inmiddels een intern netwerk binnen het provinciehuis opgebouwd en onderhoudt contacten met de provinciale Productgroepen Verkeer en Vervoer en Ruimte en Water. Door deze productgroepen wordt de archeoloog dan ook veelvuldig geraadpleegd. Indien de archeoloog buiten het provinciehuis wordt geplaatst, zullen die contacten sterk verminderen. Daarbij vraagt zij zich af of na overplaatsing nog wel archeologische deskundigheid in het provinciehuis aanwezig blijft. Ook is uitplaatsing van de archeoloog in tegenspraak met de gemaakte afspraken uit de nota in 1994. Is er overleg geweest met de provincies Groningen en Fryslân? Uit het overleg van GroenLinks met de provincie Fryslân bleek dat deze provincie de provinciaal archeoloog bij de provincie wil laten en niet bij een steunpunt monumentenzorg wil onderbrengen. Spreekster stelt voor om dat in Drenthe ook zo te doen. Indien in het Drents Erfgoedhuis toch archeologie wordt ondergebracht, kan zij zich voorstellen dat de provincie daarvoor iemand in dienst neemt die is belast met de uitvoering. Ook de museumconsulent wil liever verbonden blijven aan

het Drents Museum onder dezelfde voorwaarden als de provinciaal archeoloog. Hij heeft zijn netwerk immers binnen het Drents Museum en de contacten daarmee zullen dan minder worden. Hij verricht nu diensten voor de musea in Drenthe zonder daarvoor betaald te worden. De vraag is of de kleine musea om advies zullen blijven vragen, indien zij daarvoor moeten gaan betalen aan het Erfgoedhuis. Het Erfgoedhuis moet in de toekomst commercieel gaan draaien. Waar blijven dan de adviezen aan de amateur-archeologen? Indien deze voor advies moeten gaan betalen, zullen zij daar ook minder om vragen. Er zijn veel commerciële bureaus op dit vlak. Kan het Erfgoedhuis daar straks wel tegenop als die bureaus goedkoper blijken te zijn? Kan de oprichting van het Erfgoedhuis niet wachten tot het moment dat de fusie met Drents Welstandstoezicht daadwerkelijk heeft plaatsgevonden? Het advies van de OR over het Ondernemingsplan wordt door het college in januari 2001, dus na de oprichting, verwacht. Volgens spreekster is dat te laat. De oprichting van het Erfgoedhuis heeft nu al een tijd geduurd. Is het mogelijk dit nog een half jaar uit te stellen, want het kan in de kosten schelen indien de statuten niet opnieuw hoeven te worden aangepast naar aanleiding van het Ondernemingsplan. De kosten zijn sowieso nogal hoog. Het college merkt op dat de economische kansen van het Erfgoedhuis goed zijn. Is dat onderzocht? Uit punt 1.1. van de beleidsbrief blijkt dat niet. Aan wat voor soort projecten denkt het college? Is het Erfgoedhuis echt levensvatbaar? Bij punt 1.2. wordt gesproken over het tegengaan van overlap. Het is haar niet duidelijk waar op dit moment de overlap zit, want iedere instantie heeft toch zijn eigen taken? Hoe is nu de kennisoverdracht en het beheer geregeld? Daarnaast mist zij ook het huidige financiële plaatje en wat het Erfgoedhuis straks aan besparingen kan opleveren. Het college wil straks één accounthouder aanstellen. Hoe is dat op dit moment geregeld? Dit is voor haar allemaal nog onduidelijk en zij vindt dat er nogal veel extra geld bij moet. Wat moet zij zich voorstellen bij de gratis eerstelijns hulp bij punt 1.5? Wanneer moet er voor advies betaald worden? Bij punt 1.6. wordt gesproken over provinciale medeverantwoordelijkheid voor een onafhankelijk steunpunt. Zij vraagt om een nadere toelichting daarop. Bij punt 1.8. gaat het over de beperkte omvang van middelen van de provinciale Monumentenzorg als het Erfgoedhuis er niet

komt. Daar kunnen dan waarschijnlijk ook op een andere manier middelen voor gegenereerd worden.

Veel zaken zijn voor de GroenLinks-fractie dus nog onduidelijk en zij vraagt het college daarom om de oprichting van een Erfgoedhuis uit te stellen. Mocht dit niet mogelijk zijn, dan vraagt zij om de provinciaal archeoloog in het provinciehuis te laten en de museumconsulent in het Drents Museum.

De heer ZOMER voelt op zich wel voor een bundeling van monumentenzorg, cultuurhistorie en archeologie in het Drents Erfgoedhuis. Het CDA heeft zich daarover in het verleden dan ook positief uitgelaten. Hij heeft nogal wat problemen met de insteek van de uitvoering waar het college voor kiest. In het stuk wordt geschreven dat het Erfgoedhuis een kleine flexibele organisatie moet worden. Als spreker dan in het stuk leest dat het gaat om negentien functionarissen, maximaal zeven leden in een Raad van Toezicht en maximaal twintig leden in een Raad van Ondersteuning, dan vindt spreker dat niet echt een kleine organisatie. Verder stelt het college dat er nog meer functionarissen in het Erfgoedhuis moeten worden ondergebracht. Zijn vraag aan het college is dan ook tot hoe ver deze club mag doorgroeien. Er worden al wat fusies in het vooruitzicht gesteld, maar wat mag er in de toekomst nog in het Erfgoedhuis worden opgenomen? Het is immers ook te constateren dat het budget van het Erfgoedhuis meer dan trendmatig groeiende is. Wordt die instelling niet te groot? Hij deelt de mening niet dat de kosten voor totstandkoming van het Erfgoedhuis te hoog zijn. Bij een organisatie bestaande uit negentien functionarissen past immers een begroting van f 1,6 miljoen in het jaar 2004.

In het verleden is door mensen die te maken hadden met provinciale politiek wel eens geklaagd over de grip die er bestond op de grote welzijnsinstellingen. Hij vraagt zich af of de provincie wat dat betreft in de afgelopen jaren wel wat geleerd heeft en niet opnieuw in de oude val trapt. Bij de herijking en de Contourennota was er de opmerking dat er meer vraaggestuurd beleid moest komen. In dit stuk is op dat vraaggestuurd beleid niet bepaald vooruitgelopen. Er staat bijvoorbeeld niet in dat de vraag van degenen die om advies kunnen vragen, wordt geïnventariseerd. Ook is er niet te vinden dat instellingen op basis van hun producten in plaats van op hun aanbod worden gefinancierd. Moeten

gemeenten bijdragen aan het Erfgoedhuis? In de begroting komt hij daarover helemaal niets tegen. Er blijkt dus niets over een financiering op basis van gevraagde productiviteit. Er is al iets gezegd over de positie van de medewerkers. Daarbij stelt spreker zich de vraag of de arbeidsrechtelijke positie van de medewerkers van de stichting wel past bij het fenomeen vraaggestuurd beleid. Spreker vraagt voorts of het welstandstoezicht ondergebracht kan worden bij het Erfgoedhuis. Hij denkt dat welstandstoezicht een wettelijke taak van de overheid is. Hij concludeert dat een aantal provinciale en niet-provinciale krachten worden gebundeld in een Erfgoedhuis, maar het democratisch gekozen bestuur van deze provincie heeft straks geen enkele grip meer op een dergelijk orgaan.

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat het voorliggende stuk een herhaling lijkt van de eind 1997 verschenen nota met betrekking tot de oprichting van de Stichting Drents Cultureel Erfgoed. De participanten waren dezelfde en ook toen maakte het orgaan van welstandstoezicht geen deel uit van de stichting, hoewel welstandstoezicht er wel voorlopig bij aanhaakte. De vraag is dan ook gerechtvaardigd waarom het proces zo lang heeft stilgelegen. Spreekster kan zich niet aan de indruk onttrekken dat een van de motieven om verder te gaan is, dat op een eenmaal ingeslagen weg moet worden doorgegaan gezien het feit dat er al personeel in dienst is genomen. De motivatie om tot één Erfgoedhuis te komen lijkt mede ingegeven om archeoloog, historicus en museumconsulent onderdak te bieden en is de erfenis van de herstructurering van het welzijnsbeleid. De geschiedenis leert dat draagvlak noodzakelijk is en zij heeft haar twijfels of dat hier wel het geval is, gezien de passages die in de OR-brief aan de positie van de archeoloog worden gewijd. Zij vraagt het college nog eens toe te lichten hoe het zit met samenwerking in het verband van het Samenwerkingsverband Noord-Nederland (SNN). Zijn eventuele dubbele petten daar waar het gaat om het onderscheid tussen gemeentelijk en provinciaal beleid ook uitgesloten?

Wat betreft het opgaan van het Drents Welstandstoezicht in het Erfgoedhuis merkt zij op dat in Besturen in Balans al wordt aangegeven dat een voorwaarde daarvoor een positieve houding van de gemeenten is. Wat is de mening van het college daarover? Haar twijfels of het welstandstoezicht wel zou moeten aanhaken bij

het Erfgoedhuis heeft zij geformuleerd door middel van een aantal vragen. Zou het niet zo moeten zijn dat het voor de burger duidelijk moet zijn welke overheid over welke plannen gaat? In haar omgeving hoort zij vaak dat er nu al wordt gedacht dat welstandsbeleid provinciaal beleid is. Spreekster vindt dat dit helder dient te zijn, want gemeenten zijn verantwoordelijk voor welstandstoezicht. Haar zorg is dat door het aanhaken van Drents welstandstoezicht bij het Erfgoedhuis, die afbakening van taken niet helderder wordt. Zouden gemeenten na herindeling eigenlijk niet groot genoeg zijn om hun eigen welstandstoezicht uit te kunnen voeren? Hoe is het eigenlijk met de rol van de gemeenten Emmen en Assen in het Erfgoedhuis? Hoe worden deze gemeenten, die een eigen welstandstoezicht hebben, daarin geïntegreerd? Hoe zit het met de overlap van provinciaal beleid? De provincie toetst namelijk ook op beeldkwaliteitsaspecten. Hoe kijkt het college aan tegen een nieuwe taak als het toetsen van beeldkwaliteitsaspecten voor welstandstoezicht? Staat die uitbreiding van taken voor welstandstoezicht eigenlijk niet haaks op de landelijke discussie of Nederland wel zoveel baat heeft bij de inzet van het welstandstoezicht? Zij denkt hierbij aan discussies die hierover door professor Weber zijn aangezwengeld. Bovendien pleit staatssecretaris Remkes ook voor meer individuele vrijheid bij het realiseren van woonwensen. Stel dat door dergelijke discussies het welstandstoezicht in de toekomst zal wegvallen, is er dan nog voldoende draagvlak voor het Erfgoedhuis?

Mevrouw DURAN vraagt of de VVD voorstander is van het wegvallen van welstandstoezicht.

Mevrouw SCHIPPER antwoordt dat als het gaat om het bieden van meer individuele vrijheid bij het realiseren van woonwensen, de VVD daar een warm voorstander van is.

Mevrouw DURAN vraagt of de rol van welstandstoezicht niet moet worden gezien als het bewaken van een zekere gebondenheid aan welstandsnormen bij het zoveel mogelijk tegemoet komen aan individuele woonwensen van bewoners.

Mevrouw SCHIPPER antwoordt dat, als mevrouw Duran haar vraagt met de blik van een zekere gebondenheid aan welstandsnormen te kijken

naar alles wat er op het gebied van architectuur in Drentse woonwijken gebeurd is, zij niet staat te juichen als zij door deze wijken rijdt. Dat is echter haar persoonlijke mening. Een volgende vraag is of welstandstoezicht, als het gaat om extra deskundigheid op het gebied van beeldkwaliteit, die deskundigheid in huis heeft of dat die deskundigheid door het Erfgoedhuis moet worden ingehuurd. Als spreekster het goed begrijpt zijn deze deskundigen allen architecten die wel verstand hebben van bouwen, maar niet zozeer van beeldkwaliteit.

Ten aanzien van het bedrag van f 1 miljoen gulden dat ermee gemoeid is, vraagt zij of het college verwacht dat de inkomsten in een redelijke verhouding staan tot dat bedrag van f 1 miljoen. Zij vindt dat de financiële onderbouwing niet erg helder is en sluit zich wat dit betreft aan bij hetgeen het CDA hierover heeft gezegd.

De heer PRINSEN ziet in het Erfgoedhuis een waardevolle bijdrage aan het Drents cultureel erfgoed. Voor de PvdA-fractie is het van belang dat er een laagdrempelige en efficiënte organisatie ontstaat die snel en effectief advies en hulp kan bieden. In het stuk wordt gezegd dat het Erfgoedhuis naast het vervullen van een loketfunctie voor de drie overheden op het gebied van cultureel erfgoed tevens het particulier initiatief zal steunen. Aan de andere kant wordt gemeld dat het nadrukkelijk niet de bedoeling is dat de burger direct klant wordt van de instelling. Is dat niet tegenstrijdig? Aan de andere kant leek het hem juist wel handig, indien de burger direct informatie kan krijgen via het Erfgoedhuis. Er zou een soort van telefonisch spreekuur kunnen worden ingevoerd voor eenieder die vragen heeft op het gebied van het cultureel erfgoed. Indien iemand bijvoorbeeld een schuur wil bouwen naast zijn of haar monumentale huis dan kan men via het Erfgoedhuis een beeld krijgen hoe die schuur er uit

historisch oogpunt uit moet gaan zien. Spreker snapt wel dat een dergelijke vraag in principe bij de gemeenten thuishoort, maar het kan wel zo effectief zijn om dit direct te vragen aan iemand die er verstand van heeft. Kortom, hij is benieuwd hoe de steun van het Erfgoedhuis aan de particuliere sector eruit zal komen te zien. Tijdens de laatste vergadering van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit heeft de PvdA ervoor gepleit het Erfgoedhuis een rol te laten spelen binnen het cultuurtoerisme in Drenthe. De voorzitter van die

vergadering heeft deze vraag doorverwezen naar deze commissie, dus vandaar dat hij deze vraag opnieuw stelt.

Mevrouw BRINK antwoordt dat in het bestuursprogramma staat dat er sprake moet zijn van een leefbaar, werkbaar, maar ook zichtbaar Drenthe. Dat laatste wil spreekster onderstrepen. In deze tijd komen er veel nieuwe bedrijven in Drenthe, groeit het inwonertal, worden er huizen gebouwd en wordt datgene wat er gebouwd wordt niet altijd afgestemd met andere disciplines als archeologie, monumentenzorg, regionale geschiedenis, maar ook stedenbouwkunde en moderne architectuur. Moderne architectuur is dan ook erg belangrijk in het Erfgoedhuis van Drenthe. Het college wil dus een totale visie op hoe Drenthe eruit gaat zien en die visie dient samen met de gemeenten c.q. de VDG en welstand te worden ontwikkeld. In 1995 is begonnen met het overleg tussen de diverse partijen. Dat overleg heeft een tijd lang in het slop gezeten en vorig jaar is dat opnieuw weer opgepakt met in het achterhoofd het Provinciaal omgevingsplan (POP) en de cultuurhistorische hoofdstructuur. In vergelijking met jaren geleden wordt veel meer de nadruk gelegd op een goede beeldkwaliteit. Stedenbouw, ruimtelijke inrichting, architectuur, economie en cultuur dienen met gelijk respect te worden behandeld. Als hier niet op wordt toegezien, dan zijn er in Drenthe straks prima bedrijventerreinen, prima wegen, prima fietspaden en rotondes, terwijl er geen visie is ontwikkeld over hoe Drenthe er in zijn geheel moet uitzien.

Achter het Erfgoedhuis staat dat het een organisatie in oprichting is en in het voorliggende stuk staat dat er nog een andere naam voor wordt gekozen. De naam "Erfgoedhuis" lijkt op iets ouds te duiden en het is jammer om dit alleen maar als iets ouds te zien. Toen in 1995 in Drenthe werd gesproken over de oprichting van een Erfgoedhuis liep Drenthe daarin voorop. Helaas is dat nu ingehaald door verschillende andere provincies, waar sommige organisaties nog wel Erfgoedhuis heten en andere provincies een eigen naam hebben gekozen.

Mevrouw SCHIPPER heeft wel begrepen dat die erfgoedhuizen in de verschillende provincies er qua inhoud nogal verschillend uitzien.

Mevrouw BRINK antwoordt dat dat klopt. In Overijssel is bijvoorbeeld het Oversticht een geheel eigen organisatie. Daarom moet iedere provincie het ook zo inrichten zoals zij dat het beste acht. Het college denkt het in Drenthe op de manier te doen zoals het in het voorliggende stuk wordt voorgesteld. Spreekster denkt dat met het Erfgoedhuis de adviezen beter worden om dat het overlap voorkomt. Alle ingrediënten zijn aanwezig om de koppeling te maken tussen cultureel erfgoed, ruimtelijke ordening en monumentenzorg, teneinde deze zo goed mogelijk tot hun recht te laten komen. Hierin past ook aandacht voor geschiedenis, archeologie, de Belvédère en combinaties van historische eigenheid van Drenthe met moderne architectuur. Er is al gezegd dat er op dit gebied helaas veel verschrikkelijke dingen zijn te zien, zoals woonwijken waarvan iedereen vindt dat het jammer is dat ze op deze wijze zijn gebouwd. Spreekster is dan ook van mening dat dat beter kan en indien niet duidelijk is hoe het vroeger was, is ook niet bekend hoe het nu moet. Met inachtneming van hoe het vroeger was in een bepaald gebied door middel van het in de arm nemen van een regionaal historicus en archeoloog, kan aan een nieuw gebied of woonwijk samenhang worden gegeven en wordt Drenthe een beter aanzien gegeven.

Mevrouw DURAN vraagt of de gedeputeerde denkt dat met de oprichting van een Erfgoedhuis er geen woonwijken meer zullen ontstaan die iedereen vanuit architectonisch en stedenbouwkundig opzicht verschrikkelijk vindt. De advisering van een Erfgoedhuis is immers vrijblijvend en niet toetsend.

Mevrouw BRINK antwoordt dat het te mager is indien aan het toeval worden overgelaten hoe Drenthe eruit gaat zien. Momenteel worden er bij gemeenten plannen bedacht zonder dat daarbij over de archeologie wordt gesproken. Het mag niet zo zijn dat, als er iets gebouwd wordt, gemeenten na afloop tot de ontdekking komen dat er ook nog iets op archeologisch gebied uitgezocht had moeten worden. Helaas werkt het tegenwoordig nog wel zo, doordat geen enkele gemeente een archeoloog in dienst heeft. Een provinciaal archeoloog past in het geheel van het Erfgoedhuis. In het Erfgoedhuis komen immers alle disciplines die zij zojuist heeft genoemd samen en is het logisch dat de provinciaal archeoloog met de uitvoerende taken in het

Erfgoedhuis zit. Dat betekent dat de beleidsambtenaar op het gebied van archeologie gewoon in provinciale dienst blijft. De uitvoerende taken komen echter bij het Erfgoedhuis van Drenthe.

Verschillende provincies hebben een eigen Erfgoedhuis met een verschillende omvang. Sommige zijn heel breed, andere Erfgoedhuizen zijn heel smal. Elk Erfgoedhuis heeft ook de mogelijkheid tot het groeimodel en daar wil deze provincie ook naartoe. Waar deze provincie ook naartoe wil is, dat hetgeen in Drenthe moet gebeuren, integraal en transparant behandeld wordt. De mensen moeten de rol en functie weten van het Rijk, de provincie en de gemeenten op het terrein van het cultureel erfgoed. Duidelijk moet zijn wie wat doet, alsmede hoe en wanneer. In het verleden is het bijvoorbeeld zo geweest dat de medewerkers van Monumentenzorg in het provinciehuis bezig waren met monumentenzorg in Drenthe als geheel, zonder dat er onderscheid was tussen de afzonderlijke taken van de gemeenten en de afzonderlijke taken van de provincie op het gebied van monumentenzorg. Er werden door de provincie ook taken opgepakt die op de weg van de gemeenten lagen. Die situatie dient te veranderen in een meer transparante situatie, waarbij inzichtelijk is wie voor wat verantwoordelijk is. Dat betekent dat er ook duidelijkheid moet komen over eerstelijns hulp. De eerstelijns hulp is gratis, maar indien het een structureel karakter krijgt, moet het gewoon betaald worden. Een telefonisch spreekuur dat de heer Prinsen zojuist noemde, is een goed voorstel en zij kan zich daarbij wel wat voorstellen. Daar hoeft in eerste instantie niet voor betaald te worden; bij het Erfgoedhuis moeten bijvoorbeeld mensen terechtkunnen voor advies die een boerderij hebben gekocht en die deze zo mooi mogelijk willen verbouwen. De verandering van taken voor de provinciaal archeoloog, de provinciaal historicus en de museumconsulent houdt in dat deze nu nog vaak werken in de luwte van andere producten en soms bij toeval worden ingeschakeld. Deze functionarissen krijgen nu in plaats van een toetsende rol een trekkersrol. Het mag dus niet zo zijn dat in een laat stadium de provinciaal historicus nog eens ingeschakeld wordt. Zo loopt er op dit moment in het Reestdal een project waarmee de provinciaal historicus zich bezighoudt en waarbij duidelijk naar voren komt hoe belangrijk het is voor mensen om te weten op wat voor grond zij hebben gewoond. Spreekster pleit aldus voor een meer integrale benadering. Er

wordt heel smal van start gegaan in het Erfgoedhuis met mensen van de provincie, van Monumentenzorg, het Drents Welstandstoezicht en de uitplaatsing van de provinciaal archeoloog, de museumconsulent en de provinciaal historicus. Spreekster zou dat echter veel breder willen hebben, maar dat kan niet nu al worden opgelegd. Zo zijn er vrijwilligersorganisaties als de Molenstichting, Bond Heemschut en Stichting Drents Monument die alle een tekort aan vrijwilligers hebben. Zou het niet goed zijn om al die mensen met al diezelfde liefde voor Drenthe te helpen door de administratie uit te laten voeren door het Erfgoedhuis? In dat geval zijn de vrijwilligers ongelooflijk geholpen en ontstaat er toch geen overlap. Het college is van plan om in het voorjaar een dag te organiseren waarop alle mogelijke partners, adviseurs en belangstellenden door middel van stands kunnen laten zien wat er in Drenthe is op het gebied van architectuur, archeologie, geschiedenis, stedenbouw en welstand. Op die dag wil het college ook sprekers uitnodigen, zoals bijvoorbeeld een architect met een moderne visie op oude gebouwen, iemand uit de provincie Gelderland, aangezien deze provincie een geheel eigen invulling heeft gegeven aan de Nova Belvédère en een gemeente die kan vertellen hoe er plaatselijk met archeologie wordt omgegaan. Het college wil op die manier laten weten wat er in Drenthe allemaal voorhanden is en wat eventueel bij het Erfgoedhuis kan worden ondergebracht. Gedeputeerde Dijks, die vanaf begin 1998 in dit project heeft meegedraaid, heeft gezegd dat het Erfgoedhuis een bundeling van kennis en kunde, een soort van kenniscentrum, dient te zijn. Zij is het volledig met haar collega eens. Ook de VVD in het college was erg enthousiast over dit Erfgoedhuis. Ook de voorzitter van de VDG en tevens vooraanstaand VVD-lid, de heer Kremer, was erg enthousiast over het Erfgoedhuis. Het idee van vrijheid in gebondenheid past dus kennelijk ook bij deze VVD-leden. De heer Van der Schoot sprak zijn waardering uit voor het groeimodel en had het daarnaast over eigen inkomsten van het Erfgoedhuis. Het klopt dat er eigen inkomsten voor het Erfgoedhuis zijn voorzien. De inverdieneffecten staan dan ook duidelijk in het voorliggende stuk genoemd. Hoewel het bij de start van een bedrijf niet helemaal precies duidelijk is hoeveel geld er verdiend gaat worden, is het wel duidelijk dat er iets verdiend gaat worden en indien er van het Erfgoedhuis een breed kenniscentrum wordt

gemaakt, is spreekster ervan overtuigd dat er geld verdiend gaat worden. Dat laatste is echter niet het hoogste doel van het Erfgoedhuis.

De OPD spreekt over de loketfunctie. Duidelijk is dat de gemeenten de loketfunctie hebben. Het Rijk doet mee door elk jaar f 150.000,- aan het Erfgoedhuis te verstrekken, net zoals het Rijk dat bij de Erfgoedhuizen van overige provincies doet. Het Drents Welstandstoezicht krijgt in deze opzet een bredere taak.

Welstandstoezicht dient in overleg met de takken archeologie, architectuur en stedenbouw tot een overwogen plan te komen. Daarnaast is het nog niet eens zo'n slecht idee om het Drents archief er ook bij te betrekken.

D66 spreekt over de OR. De OR heeft een positief advies gegeven bij dit stuk en daarmee heeft spreekster dan ook van doen. Daar waar het gaat over de statuten, is dat iets wat het college samen met de partners bespreekt. Het ligt niet op de weg van de commissie om zich met dat overleg te bemoeien, hoewel er natuurlijk inzicht kan worden verkregen in de statuten.

Mevrouw DURAN merkt op dat haar conclusie dus gerechtvaardigd is: óf het Erfgoedhuis gaat een onzekere toekomst tegemoet, óf de provincie, indien deze alle financiële gaten van het Erfgoedhuis opvult. Dat was ook de insteek van de OR, die heeft aangegeven dat dit een politieke afweging is. Daarmee is de commissie op dit ogenblik bezig.

Mevrouw BRINK antwoordt dat, indien het Erfgoedhuis niet doorgaat, de provincie nog heeft te maken met een paar lijken uit de kast, waarbij ook salarissen moeten worden betaald voor mensen die in het provinciehuis zijn geplaatst en waarmee de provincie dus wel het een en ander van doen heeft. Dat blijft dus bijna lood om oud ijzer.

Om de veertien dagen spreekt het college met de VDG en in dat overleg zitten alle gemeenten.

Vanuit de VDG heeft spreekster nog geen enkel kritisch geluid gehoord waaruit zou kunnen blijken dat wel wordt ingestemd met het Erfgoedhuis, maar dat er geen gebruik van zal worden gemaakt. Dat lijkt haar dan ook een onjuiste ingang.

Mevrouw DURAN vraagt of gemeenten verplicht zijn om gebruik te maken van het Drents Welstandstoezicht voor wat betreft nieuwbouw,

maar ook voor archeologische en historische aspecten.

Mevrouw BRINK antwoordt dat dit inderdaad verplicht is. Ook op archeologisch gebied komt er een wettelijke regeling aan dat er eerst een archeologische toets plaats dient te vinden, alvorens uitvoering kan worden gegeven aan een bestemmingsplan. Indien gemeenten geen archeoloog in huis hebben, zullen zij de expertise van elders moeten halen en dat is bij het Erfgoedhuis. Mevrouw Duran heeft het gehad over mensen die met pensioen gaan, waardoor kennis verloren gaat. Dat laatste kan zij niet helemaal volgen. Er gaan namelijk regelmatig mensen met pensioen, maar dat betekent niet dat er kennis verloren gaat. In het provinciehuis bevindt zich veel expertise op dit gebied en die blijft er ook zitten. Spreekster begrijpt de gedachtegang van mevrouw Duran dus niet helemaal, aangezien het niet logisch is dat de provincie alle expertise opnieuw zou moeten inkopen als er ambtenaren weggaan. Expertise wordt dus in geval van vertrekkende medewerkers goed overgedragen.

De GPV/RPF-fractie heeft het over een grote en ongrijpbare organisatie. Spreekster vindt niet dat het Erfgoedhuis een grote en ongrijpbare instelling wordt, want het wordt klein en de provincie kan er goed zicht op houden. Er is niet voor niets gekozen voor de instelling van een Raad van Ondersteuning tot twintig mensen. Dat betekent niet dat al die twintig mensen moeten worden opgevoerd als leden van die raad, maar het is wel een Raad van Ondersteuning bestaande uit de gemeenten. Alle gemeenten zitten namelijk in het Drents Welstandstoezicht en in de VDG en dat is dan ook de reden dat is gekozen voor een vrij brede Raad van Ondersteuning. Over de samenstelling van de Raad van Ondersteuning zal nog met het Drents Welstandstoezicht worden gesproken, alsmede met de VDG, teneinde vast te stellen hoe de exacte samenstelling van de Raad van Ondersteuning moet zijn. De Raad van Toezicht moet veel kleiner zijn, want daar zit een vertegenwoordiger van de provincie, van de gemeenten, de particuliere instellingen en het Drents Welstandstoezicht in.

De heer WENDT vraagt of de opmerking dat het Rijk jaarlijks f 150.000,- bijdraagt aan het Erfgoedhuis alles is wat de gedeputeerde de commissie aan nadere financiële gegevens kan verstrekken.

Mevrouw BRINK antwoordt dat het Rijk niet meer dan f 150.000,- op jaarbasis zal bijdragen. Daar valt niet meer over te discussiëren. De GroenLinks-fractie heeft het over de archeologie. De provinciaal archeoloog is geen functionaris met politietaken, maar heeft een adviserende functie. Dat is dus een andere rol dan het achteraf uitoefenen van controle op ruimtelijkeordeningsplannen en daar al dan niet een fiat aan geven. Spreekster zou graag willen dat gemeenten in een heel vroeg stadium de archeoloog betrekken bij dergelijke plannen. De provinciaal museumconsulent wordt ook betaald door de provincie en daar zit dus al provinciaal geld in. Daarnaast geeft de provincie de kleinere musea incidenteel geld voor bijvoorbeeld de aanschaf van vitrinekasten, terwijl ook door middel van de inzet van de museumconsulent de kleinere musea worden ondersteund door het geven van advies zonder dat daar direct geld voor wordt gevraagd.

Mevrouw SMITH merkt op dat, als er straks in het Erfgoedhuis commercieel gewerkt gaat worden, musea de consulent om advies zullen gaan vragen. Dienen musea daar dan voor te betalen?

Mevrouw BRINK vindt dat dat niet het geval mag zijn. Voor wat betreft de commerciële aanpak van het Erfgoedhuis heeft spreekster al aangegeven dat eerstelijns hulp gratis moet zijn. Indien hulp in structurele vorm wordt aangeboden, dient daarvoor betaald te worden. GroenLinks wil nog een half jaar wachten met de oprichting van het Erfgoedhuis. Spreekster vindt dat niet verstandig, omdat er al vanaf 1995 aan het Erfgoedhuis wordt gewerkt. Spreekster vindt het niet zinvol om de totstandkoming van het Erfgoedhuis nog een half jaar lang uit te stellen, want dat mag de mensen die het betreft niet aan worden gedaan. Het heeft nu immers al zo lang geduurd voordat er spijkers met koppen werden geslagen. Per 1 januari 2001 wil het college het Erfgoedhuis buiten de provincie zetten.

Mevrouw SMITH heeft niet begrepen dat de fusie met het Drents Welstandstoezicht per 1 januari 2001 al rond zal zijn.

Mevrouw BRINK antwoordt dat er al samenwerking is met het Drents Welstandstoezicht, zodat uiterlijk op 1 februari 2001 de fusie van het Erfgoedhuis met

welstandstoezicht een feit zal zijn. De statuten zijn momenteel zo goed als rond. De besprekingen met welstandstoezicht zijn dus in een afrondende fase beland.

Ten aanzien van het CDA antwoordt zij dat de Raad van Toezicht kan bestaan uit vertegenwoordigers van alle gemeenten, maar dat het niet noodzakelijk is dat die raad per se uit twintig personen bestaat. Indien een kleiner aantal beter werkbaar zou zijn, kan overwogen worden de statuten in die zin aan te passen. VDG, welstandstoezicht en provincie hebben op dit gebied gedurende de afgelopen anderhalf jaar echter uitstekend met elkaar samengewerkt. De VVD heeft gevraagd waarom het werk aan een Erfgoedhuis zolang heeft stilgelegen. Dat had diverse redenen. Soms was het erg druk en had niemand er tijd voor om een nieuwe impuls te geven aan de totstandkoming van het Erfgoedhuis en een tijdlang werd dit bij de VDG, vanwege de gemeentelijke herindeling, ook niet direct als prioriteit gezien.

Naar aanleiding van de opmerking over samenwerking in SNN-verband zegt zij dat elke provincie vrij is om dat te doen wat zij het beste acht. Zo is er in de stad Groningen bijvoorbeeld een eigen archeoloog aangesteld. Elke provincie is dus verschillend.

Spreekster hoopt dat met het Erfgoedhuis Drenthe nu eindelijk duidelijk wordt wie waarvoor verantwoordelijk is. Spreekster heeft al gezegd dat de mensen van Monumentenzorg in het provinciehuis in het verleden dingen deden die eigenlijk op het bordje van gemeenten zouden moeten liggen. Spreekster vindt dat dat niet moet en als daarvoor wordt gekozen, dan moet dat ook echt gebeuren door het ontwikkelen van transparant beleid. In het overleg met de VDG heeft spreekster begrepen dat de gemeenten niet groot genoeg zijn om de taken van het Erfgoedhuis zelf uit te voeren en vandaar dat er voor het Erfgoedhuis wordt gekozen. De VVD-fractie heeft gekozen over de rol van de gemeenten Emmen en Assen. Ondanks dat deze steden hun eigen welstandsorgaan hebben, moet hierover wel afstemming zijn met deze gemeenten. Het kan niet zo zijn dat Assen en Emmen als volledig zelfstandige enclave spreken over hun eigen welstand. Er dient dus afstemming te zijn tussen het Drents Welstandstoezicht en deze twee gemeenten. Indien het Erfgoedhuis echter met vaste taken gestalte krijgt en Assen en Emmen voor wat betreft de welstand ook zijn

ondergebracht in het Erfgoedhuis, is er geen overlap meer.

Mevrouw DE VRIES zegt dat, waar mevrouw Schipper spreekt over toetsing van de landschapsbeeldkwaliteit, er natuurlijk bij de toetsing van bestemmingsplannen wordt gekeken of bebouwing op de goede plaats staat, maar dat er ook wordt gekeken of bebouwing op een goede manier is ingepast in het landschap. Dat is echter geen aspect om een bestemmingsplan wel of niet goed te keuren. In het voorliggende voorstel wordt getracht om in de voorfase van de ontwikkeling van een bestemmingsplan bij gemeenten al het licht te laten schijnen en bij de ruimtelijke ordening aandacht te vragen voor de kwaliteit en het beeld van het landschap. Het gaat dus om een aanvullende taak en geen overlap van taken.

Mevrouw SCHIPPER vraagt of er dan een soort van preselectie door het Erfgoedhuis van plannen plaatsvindt, waarna deze plannen vervolgens pas in het provinciehuis worden goedgekeurd.

Mevrouw BRINK antwoordt dat dit alles in onderlinge samenhang moet gebeuren. Het is niet zo dat eerst het Erfgoedhuis zich over de plannen moet buigen alvorens de provincie dat doet. Dit dient gelijktijdig en in goed overleg tussen alle betrokken instanties te gebeuren. Het kan nu nog zo zijn dat iets op het gebied van ruimtelijke ordening niet is voorgelegd aan de provinciaal historicus of archeoloog. Dat is jammer en een gemiste kans. De samenhang dient dus te worden aangebracht door het Erfgoedhuis, dat precies omschreven taken en producten dient te leveren. Door het Erfgoedhuis wordt deskundigheid gebundeld, waardoor synergiewerking ontstaat. Daardoor zal Drenthe er uiteindelijk beter uit komen te zien dan nu hier en daar het geval is. Voor wat betreft de landelijke discussie over het nut en de noodzaak van een welstandsoordeel over individuele woonwensen van burgers, merkt zij op dat zij zeker eigen ideeën daarover heeft, alsmede over Belvédère. Belvédère is een belangrijk initiatief, maar dit is ook nog lang niet uitgekristalliseerd, omdat er nog steeds geen geld voor beschikbaar is gesteld. Het is dus een initiatief dat provincies samen met gemeenten moeten oppakken, maar dat betekent wel dat, als rijkstaken worden overgeheveld naar de provincie, daar ook geld bij overgeheveld moet worden. Als dat niet zo is, kan de provincie dergelijke initiatieven niet uitvoeren.

Het voorstel om te komen tot een telefonisch spreekuur bij het Erfgoedhuis vindt spreekster een goed initiatief. Spreekster zal niet zeggen dat gemeenten geen verstand hebben van cultuurhistorisch verantwoord bouwen, maar er worden soms wel eens gebouwen neergezet waarvan iedereen denkt dat het jammer is dat zij er staan. Zij is het eens met de opmerking van de heer Prinsen dat advies over hoe en wat er het beste gebouwd kan worden, bij het Erfgoedhuis gehaald dienen te worden. Daarnaast is cultuurtoerisme ook een onderdeel dat goed in het Erfgoedhuis zou kunnen passen. Als cultuurtoerisme past bij iets als historie, dient het vanzelfsprekend onderdeel te zijn van het Erfgoedhuis van Drenthe.

TWEEDE TERMIJN

De heer ZOMER is onder de indruk van de gedrevenheid van mevrouw Brink ten aanzien van dit onderwerp, maar vindt toch dat de provincie met beide benen op de grond moet blijven staan. Hij vindt dat zijn belangrijkste vraag niet is beantwoord en vraagt nogmaals hoe het democratisch gekozen bestuur van de provincie de vinger aan de pols kan houden bij een instelling als het Erfgoedhuis van Drenthe. Verder heeft hij vragen gesteld over het betalen voor producten en het vraaggericht beleid. Mevrouw Brink heeft geantwoord dat dat allemaal zal gaan gebeuren, maar hij vraagt zich af waarom van vraaggericht beleid en productopbrengsten in het Ondernemingsplan niets terug te vinden is. Spreker heeft in zijn leven diverse ondernemingsplannen moeten maken en moest ermee naar de bank. Het is maar goed dat met dit Ondernemingsplan niet bij de bank aangeklopt moet worden, want op deze manier valt er daar geen cent los te peuteren. Dat vraagt het college echter wel aan de staten. Verder heeft hij nog een vraag over het breder trekken van welstand en de wettelijke bepalingen die er over welstand zijn. Zit daar niet een spanning tussen?

Mevrouw BRINK antwoordt dat welstandstoezicht een taak van de gemeenten is. De VDG zit echter ook in het Erfgoedhuis van Drenthe, dus zij begrijpt niet waar het probleem van de heer Zomer zit.

De heer ZOMER vraagt zich af of in het geval het Drents Welstandstoezicht een negatief advies

uitbrengt om een reden van cultuurhistorische aard, de burger dan niet de mogelijkheid heeft om daar geslaagd bezwaar tegen te maken, omdat een dergelijk advies buiten de wettelijke taak van welstandstoezicht om gaat.

Mevrouw SCHIPPER heeft gehoord dat de gedeputeerde de eventuele verrassingen op archeologisch gebied heeft geschetst. De nieuwe Monumentenwet zal dergelijke verrassingen echter moeten voorkomen, want daarbij worden er gebieden aangewezen die beschermd zijn. De gedeputeerde zei ook dat gemeenten gebruik zullen moeten maken van de deskundigheid van de archeoloog die dan in het Erfgoedhuis zit. Er zijn op dat terrein heel veel onafhankelijke bureaus actief, dus dan is haar vraag of er per se sprake dient te zijn van gedwongen winkelnering bij de archeoloog van het Erfgoedhuis. De gedeputeerde verwees heel nadrukkelijk naar standpunten van prominente VVD-bestuurders, maar de VVD-fractie in Drenthe heeft de vrijheid om eigen afwegingen te maken en die eigen afwegingen en twijfels bij dit voorstel bevinden zich vooral op het gebied van het aanhaken van welstandstoezicht aan het Erfgoedhuis. Als het gaat om het koppelen van welstand aan het historisch erfgoed krijgt zij associaties met historiserende nieuwbouw en dat lijkt haar niet van deze tijd. Spreekster kan nog steeds de link van het Erfgoedhuis met moderne architectuur, waarbij welstandstoezicht meer op zijn plaats is, niet helemaal leggen. De spil van haar twijfels omtrent het aanhaken van welstandstoezicht is het gebrek aan helderheid voor burgers omtrent de vraag welke overheid waarover besluiten neemt.

Mevrouw BRINK merkt op dat de VVD het bestuursprogramma ook heeft ondertekend en daar staat dit helder en duidelijk in. Ten tweede raadt spreekster mevrouw Schipper aan eens naar de Poort van Drenthe te gaan. Daar is een bijgebouw van een prachtige havezate gerestaureerd op een manier zoals het college zich dat voorstelt. Aan de buitenkant is dat gebouw in een prachtige originele staat gebleven, terwijl het van binnen op een hele moderne manier is verbouwd en ingericht zonder dat dit elkaar bijt. Dat is nu een voorbeeld van hoe het zou moeten in Drenthe. Historiserend bouwen kan inderdaad engheid met zich mee brengen, maar kan ook modern zijn indien het in samenhang met de juiste moderne elementen wordt gebracht. Het

gemeentehuis van Utrecht is ook zo'n voorbeeld van een oud gebouw met heel veel historie dat op een prachtige manier is gerestaureerd met een moderne inslag.

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat datgene wat in de Poort van Drenthe is gebeurd, is gedaan onder het oude regime.

Mevrouw BRINK antwoordt dat dat wel in samenhang is gebeurd en dat was in het verleden niet altijd het geval.

De heer VAN DER SCHOOT vindt dat de gedeputeerde het stuk goed heeft verdedigd en hij was er dan ook van het begin af aan een voorstander van. Hij constateert dat er tussen de gedeputeerde en hem archeologisch en regionaal-historisch een band bestaat als hij memoreert dat hij in de Brinkhovenlaan woont. Hij wil de oprichting van het Erfgoedhuis niet nog verder uitstellen, want daarmee worden mensen gefrustreerd. Dat er voor een verandering niet direct een draagvlak is, geldt voor al het nieuwe. Indien er bijvoorbeeld in het onderwijs gefuseerd moet worden, zijn instellingen ook vernuftig in het bedenken van bezwaren, maar dat mag op zichzelf geen reden zijn om niet tot fusie over te gaan. Hij is voor het Erfgoedhuis, omdat er een stuk laagdrempeligheid in zit, terwijl het de ideale combinatie van archeologie, regionale geschiedenis en architectuur is. Op grond daarvan kan een éénloketsfunctie worden bewerkstelligd. Voor wat betreft de financiële onderbouwing vindt hij de bijdrage van de heer Zomer over het Ondernemingsplan op zichzelf zinnig. Hij dringt dan ook aan om een nadere financiële onderbouwing en rapportage, niet om het voorstel te blokkeren, maar om een prognose te kunnen geven over hoeveel geld een Erfgoedhuis kan genereren. De doelmatigheid die in samenwerking tussen instanties in het Erfgoedhuis tot uitdrukking moet komen, vindt hij erg belangrijk en daarom steunt hij dit voorstel dan ook van harte.

Mevrouw DURAN geeft op voorhand niet haar fiat aan het voorstel. De beantwoording van de gedeputeerde ging bijna in het geheel over de inhoud en nauwelijks over de financiële onderbouwing van het voorstel. Daarbij sluit zij aan bij de opmerkingen van het CDA en die van de VVD over de gedwongen winkelnering. Zij vindt dat daar te weinig inzicht en zekerheid over gegeven wordt en kan daar op dit moment dus

niet mee instemmen. Zij vindt dat er voor de totstandkoming van een Erfgoedhuis meer tijd genomen moet worden.

Mevrouw BRINK vraagt of het niet wat zegt dat de VDG vanaf 1995 nog nooit één signaal heeft afgegeven over gedwongen winkelnering bij het Erfgoedhuis.

Mevrouw DURAN vraagt of dat dan voldoende is om het Erfgoedhuis financieel in de benen te houden. Het Erfgoedhuis dient immers ook te worden gehuisvest in een pand dat onderhouden moet worden. Dat kost geld en de vraag is of daar voldoende inkomsten tegenover staan. Indien de gedeputeerde stelt dat de discussie over de financiën lood om oud ijzer is in de zin dat het niet uitmaakt of een en ander in een Erfgoedhuis wordt ondergebracht of dat de provincie de verschillende functionarissen blijft betalen, dan vindt zij dat die twee opties, te weten de huidige situatie en de situatie waarin de diverse functies zijn ondergebracht in het Erfgoedhuis, financieel maar eens naast elkaar moeten worden gezet. Zij merkt ten aanzien van de inhoud op dat voor D66 essentieel is dat er met betrekking tot de beleidsterreinen Cultuurhistorie en Archeologie ook kennis achterblijft op het provinciehuis als het gaat om de toetsing van bestemmingsplannen en het POP. Zij vraagt zich dan alleen af wie dat zou moeten doen, want de ambtenaar die daar heel veel van weet is inmiddels met de VUT. Als de gedeputeerde echter zegt dat die kennis aanwezig blijft binnen het ambtelijk apparaat, dan gaat spreekster daarvan uit.

Mevrouw SMITH ondersteunt het voorstel van D66 en de Ouderenpartij om het college te vragen om met een nadere financiële onderbouwing van het Erfgoedhuis te komen, zodat duidelijk wordt hoe het financiële plaatje in vergelijking met de huidige situatie uitvalt. Daarbij wil zij met name een duidelijk beeld krijgen van de economische kansen voor het Erfgoedhuis, want de gedeputeerde heeft spreekster daar nog niet volledig van overtuigd. Zij wil dan ook nog niet haar fiat aan het voorstel geven en ondersteunt het verzoek van de OR om de provinciaal archeoloog niet nu al in het Erfgoedhuis onder te brengen.

De heer WENDT ondersteunt het verzoek om een uitgebreidere financiële onderbouwing van het Erfgoedhuis.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN sluit zich tevens bij dat verzoek aan.

Mevrouw BRINK antwoordt dat de heer Zomer zich zorgen maakt over de democratische grip op het Erfgoedhuis. Die grip is er echter wel degelijk, aangezien de provincie in de Raad van Toezicht vertegenwoordigd is en tevens een zetel heeft in de Raad van Ondersteuning. Op dat moment is er genoeg toezicht om goed de vinger aan de pols te houden. Het Ondernemingsplan zoals dat nu voorligt is van 4 september jongstleden, maar gedurende de afgelopen twee maanden is er ook veel gebeurd op dit terrein. Spreekster zegt toe dat de commissieleden vóór de behandeling van dit stuk in de statenvergadering een geactualiseerd en volledig bijgewerkt Ondernemingsplan met betrekking tot het Erfgoedhuis van Drenthe i.o. zullen ontvangen. De VVD-fractie heeft het over de nieuwe Monumentenwet. Spreekster denkt ook dat deze perfect zal aansluiten op datgene wat de provincie gaat doen met het Erfgoedhuis.

De D66-fractie heeft het erover het allemaal veel te duur te vinden. Spreekster merkt op dat als er sprake is van ongewijzigd beleid zonder dat er een Erfgoedhuis in het leven wordt geroepen, de provincie toch enige verplichtingen heeft. Dat zijn verplichtingen ten aanzien van medewerkers in het provinciehuis die de provincie slechts tijdelijk heeft aangenomen en waarvan de arbeidsovereenkomst per januari 2001 zou worden beëindigd. Het betreft hier een erfenis die goed opgelost moet worden. Dat gaat ongeveer f 500.000,- kosten en bij ongewijzigd beleid is de provincie dus dat bedrag kwijt aan verschillende mensen, waarmee overeenkomsten zijn aangegaan. GroenLinks heeft het nogmaals over de provinciaal archeoloog. Spreekster benadrukt dat de OR een positief advies heeft gegeven en dat betekent dat de provinciaal archeoloog ook meegaat naar het Erfgoedhuis. Het eindadvies van de OR is dus positief voor wat betreft de overheveling van al deze mensen.

Naar aanleiding van onder meer de vragen van de GPV/RPF-fractie zegt spreekster toe dat voor de komende statenvergadering nieuwe financiële gegevens voor een nadere onderbouwing van het voorliggende statenstuk aan de leden van deze commissie zullen worden toegezonden. Deze gegevens zullen worden vergeleken met de financiële consequenties van ongewijzigd beleid.

De VOORZITTER concludeert dat de B-status van dit statenstuk dient te blijven gehandhaafd, zodat er tevens discussie over dit stuk in de vergadering van de staten mogelijk is.

12. Statenstuk 802, Regiovisie verpleging en verzorging 2001-2005; multifunctionele zorg- en dienstencentra (Voorstel s. Najaarsnota 2000)

Mevrouw CEELEN merkt op dat het voorliggende statenstuk een uitwerking is van expliciete aanbevelingen uit de Regiovisie verzorging en verpleging en vanuit het Bestuursprogramma. Aanbeveling 36 is een precieze aanbeveling, namelijk een integrale aanpak van de zorg aan thuiswonende ouderen. Daarnaast kan zij meerdere aanbevelingen noemen waarbij het gaat om de "integraliteit". De provincie heeft dit in ieder geval op haar schouders genomen en in die zin is zij verheugd dat er iets ontwikkeld gaat worden wat de staten uiteindelijk ooit met elkaar besloten hebben. Een en ander dient echter eerst in kaart gebracht te worden via pilotprojecten. Er moet dus nog een concrete vertaalslag gemaakt worden naar functies en/of diensten en naar doelgroepen die een bepaalde mate van begeleiding nodig hebben. Daarbij wil de PvdA-fractie wel graag de vinger aan de pols houden. Zij gaat ervan uit dat de gedeputeerde de commissie op de hoogte houdt hoe zij als regisseur de partijen bij elkaar brengt, hoe de bestaande en eventuele aanpasbare voorzieningen in kaart worden gebracht en hoe de projectvoorstellen aan de hand van criteria geformuleerd worden. Een bijkomende stimulans gaat uit van de matching met gemeenten en bovendien vallen de exploitatiekosten buiten de provinciale verantwoordelijkheid. Het is echter een pilot, dus de provincie moet alert blijven. De PvdA-fractie gaat akkoord met dit statenstuk, maar wil graag van de gedeputeerde horen hoe zij de commissie op de hoogte zal houden van de concrete invulling ervan.

Hoe zit het met de afspraak dat er vóór 1 januari 2001 een convenant met de betrokken partijen zou worden vastgelegd? Wordt die datum gehaald?

(De heer Wendt en mevrouw Brink verlaten de vergadering.)

De heer VAN HEUKELUM merkt op dat het voorliggende stuk een uitwerking is van

aanbeveling 36 uit de regiovisie. Spreker heeft het stuk een aantal malen gelezen, maar ziet de aansluiting op de desbetreffende aanbeveling niet volledig. Aanbeveling 36 geeft aan dat de provincie binnen een half jaar een overleg moet starten tussen zorgaanbieders, zorgkantoor, woningbouwcorporaties en dergelijke om te komen tot een integrale aanpak van zorgverlening aan thuiswonenden door het bij elkaar brengen van de verschillende financieringsstromen. Heeft dat overleg plaatsgevonden en zo ja, wat is dan de uitkomst van dat overleg? Zo neen, waarom wordt er nu dan al geld gereserveerd? Hij begrijpt niet dat het starten van overleg meteen impliceert dat er f 300.000,-- beschikbaar gesteld moet worden. Bij de behandeling van het zorghuis Kloosterveen is het innovatieve van dit soort projecten al eens aan de orde geweest. Het zorghuis Kloosterveen is op een aantal aspecten ook wel een vernieuwing te noemen, maar er zijn in diverse varianten al heel veel van dit soort multifunctionele zorgcentra. De vraag is of deze met terugwerkende kracht een beroep op het bedrag van f 300.000,-- kunnen doen. Uit het stuk komt naar voren dat de vraag nog niet duidelijk is. In het stuk wordt dan ook gekozen om te onderzoeken wat de mogelijkheden voor multifunctionele zorg- en dienstencentra zijn. Wie gaat dat onderzoek doen en hoe moet dat onderzoek uitgevoerd worden? Het college stelt dat de behoefte aan dergelijke centra latent aanwezig is. Waar blijkt dat uit en bij wie bestaat die behoefte? Bestaat die behoefte bij zorgvoorzieners, het zorgkantoor, de gemeenten of patiënten en cliënten? Bij de behandeling van het vorige stuk heeft hij al gerefereerd aan de zojuist uitgekomen Tijdelijke woonzorgstimuleringsregeling. Deze regeling is breed toegezonden aan alle betrokkenen en het is een eerste taak van de provincie om betrokkenen te wijzen op het bestaan van deze regeling, die een bedrag van f 130 miljoen bevat. De regeling sluit voor een groot deel naadloos aan op dit soort projecten. Het reserveren op dit moment van een bedrag van f 300.000,-- vindt hij wat prematuur. Stimuleren hoeft niet gelijk te betekenen dat de provincie met de geldbuidel rammelt, nu bovendien nog niet eens bekend is wat de vraag is en wie er geld zal vragen. Stel dat dit bedrag al wel beschikbaar zou worden gesteld, betekent dat dat het college dan de vrije hand heeft bij de besteding van dit bedrag? Of krijgt de commissie alsnog de verschillende aanvragen op tafel?

Mevrouw SMILDE vindt dit een prima initiatief dat past bij de uitgangspunten om leefbaarheid in kleine kernen te stimuleren en dat tevens past bij een vorm van zorg die de CDA-fractie zeer aanspreekt. Deze multifunctionele zorg- en dienstencentra kunnen een grote rol spelen bij onder andere het deconcentratieproces dat op dit moment in de zorg in Drenthe aan de gang is. Haar vraag is hierbij hoe er zorg op maat geleverd kan worden. Is in elk centrum een mogelijkheid om specifieke zorg, gericht op bepaalde handicaps, te bieden? Op pagina 5 gaat het over de deelnemende partners, zoals gemeenten, zorgaanbieders en woningcorporaties. Hoe groot is het enthousiasme bij de partners hiervoor? In hoeverre blijft de financiële welwillendheid van de partners? Zij ziet met belangstelling de resultaten van het pilotproject tegemoet en sluit zich aan bij de vraag van mevrouw Ceelen om daarover tijdig geïnformeerd te worden. Zij vroeg zich af of het zinvol was voor de commissie om eens een van de aangehaalde projecten in Friesland te gaan bekijken. Zij legt dit de commissie voor en vraagt of daar belangstelling voor bestaat.

Mevrouw DIRKS heeft dit stuk toch wel gezien als een uitvloeisel van de aanbevelingen uit de regiovisie, omdat hier ook staat dat het geld bedoeld is voor het ontwikkelingstraject. Met name in het ontwikkelingstraject stond de samenwerking tussen de verschillende actoren centraal. Zij vindt het heel goed om pilot-projecten in de praktijk te laten draaien, want al doende leert de provincie van de ervaringen daarmee. Waar zij wel mee zit is, dat er toch heel veel mogelijk is en er staat dan ook duidelijk dat het project vooral maatwerk is en dat vorm en inhoud van het project nader moeten worden geconcretiseerd. Als het zozeer maatwerk is, is het dan niet moeilijk om evaluatiecriteria te formuleren, zodat ervaringen ook overgenomen kunnen worden? Als een en ander gericht is op maatwerk van die processen en trajecten die niemand anders kan verrichten, dan is overdraagbaarheid toch wat lastiger. Desalniettemin ligt er een hele mooie uitdaging waarvoor de provincie zeker niet moet weglopen. Het is daarom ook goed om het bedrag van f 300.000,-- voor aanloopkosten te reserveren. Ten aanzien van de onderlinge werkwijze en samenwerking dient er toch wel het een en ander te gebeuren en zij wil als fractie dan ook graag op de hoogte blijven van de voortgang. In het stuk staat ook dat evaluatie en monitoring onderdeel zijn van het traject, dus zij verwacht ook dat het

resultaat van de monitoring in de commissie wordt behandeld

Mevrouw DURAN sluit zich aan bij de vragen die gesteld zijn door VVD en PvdA. Ten aanzien van de behoeftenpeiling vraagt zij of er al behoeften bekend zijn op dit gebied.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN merkt op dat in aanbeveling 36 van de regiovisie staat dat er integrale aanpak van de zorgverlening aan thuiswonende ouderen plaats zal vinden door het bij elkaar brengen van verschillende financieringsmiddelen. Komen er nog meer financieringsmiddelen? Het gaat om een project dat aanloopkosten in multifunctionele zorg- en dienstencentra wil subsidiëren. Daarvoor wordt een aantal criteria genoemd die het karakter hebben van een subsidieregeling. Gaat de provincie daarmee de boer op door duidelijk te maken om hoeveel geld het gaat en dat degene die het eerst om subsidie komt, het eerst maalt? Of heeft het college bepaalde specifieke projecten op het oog? Indien het college projecten op het oog heeft, kunnen deze beter bij naam worden genoemd, want de criteria zijn heel erg algemeen. Als het over de multifunctionele zorg- en dienstencentra gaat, ziet zij om zich heen al veel centra die in die richting functioneren. Gaat het college dus de boer op met die centra en kunnen instellingen daarop inschrijven?

De heer VAN DER SCHOOT vindt het voorliggende voorstel een waardevol initiatief, maar hij heeft ook moeite met het bedrag van f 300.000,--. Het lijkt erop alsof daarmee een forse overhead al op voorhand wordt gefinancierd. Er is nog geen enkele cent gereserveerd voor feitelijke uitvoering en de daadwerkelijke resultaten van de projecten zelf. Hij vraagt het college dan ook het bedrag van f 300.000,-- beter te onderbouwen. Op zichzelf is hij verheugd dat in het voorliggende stuk ook staat dat het uitgangspunt is dat het gaat om de Drentse burger, want ouderen en gehandicapten worden normaal gesproken in dit soort stukken in één woord meegenomen. Op dat moment ontstaat het beeld dat ouderen altijd krakkemikkig zijn, terwijl uit een vorig voorstel toch is gebleken dat mensen die met pensioen gaan toch nog wel enige kracht overhouden. Vandaar dat hij wil voorkomen om op die manier over ouderen te spreken. Er zijn natuurlijk best hulpbehoevende ouderen, maar die zijn ook op andere leeftijden aanwezig. Als

voorbeeld noemt hij de dak- en thuislozen, die ook veel hulp nodig hebben.

Hij wil dus graag een nadere onderbouwing van het bedrag van f 300.000,--, hoewel hij het initiatief zeer waardevol acht en het een logisch uitvloeisel is van eerder genomen besluiten.

Mevrouw KEMPE merkt op dat dit een van de aanbevelingen uit de Regiovisie verpleging en verzorging is die nu nader wordt ingevuld. Acht andere aanbevelingen zullen in de Contourennota worden ingevuld. Voorstel is om f 300.000,-- ter beschikking te stellen. In de bijlage wordt gesteld dat deze dienstencentra gekoppeld worden aan de bestaande voorzieningen. De voorbeelden in Fryslân waren dus duidelijk. Spreekster vraagt zich af of projecten in buurten waar nog geen woning staat, zoals in Kloosterveen, niet meegenomen kunnen worden als pilotproject. In de bijlage wordt wel het creëren van ontmoetingsplaatsen genoemd in plaatsen waar nog helemaal niets is. Dat laat zich dan volgens spreekster moeilijk omschrijven als een multifunctioneel zorg- en dienstencentrum. Zij benadrukt dat het belangrijk is dat het duidelijk moet zijn dat in een bepaalde plaats ook echt behoefte is aan zo'n centrum, gezien het vraaggestuurd beleid. De gemeenten moeten investeren in de ontwikkeling van de projecten. Om welke bedragen en om hoeveel procent van de totale kosten gaat het dan? De exploitatiekosten zijn voor rekening van de diverse betrokkenen. Zullen deze de bereidheid tot betaling hebben, alsmede de financiële middelen voor betaling? Ook zij wil in deze commissie op de hoogte gehouden worden over het verdere verloop van dit project.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat zij over het algemeen een positieve grondhouding proeft ten aanzien van dit project. Het project past dan ook in het Bestuursprogramma en de regiovisie. Als het gaat om het geld en waarom de provincie dat moet betalen, vindt spreekster dat in de diverse regiovisies en het Bestuursprogramma naar voren komt dat de provincie een faciliterende, regisserende en stimulerende rol speelt bij projecten als deze. Als tweede argument voert zij aan dat de provincie de bestaande voorzieningenstructuur ook goed kent en in staat is om het totale zorgveld te overzien.

De heer VAN HEUKELUM zegt dat ook de VVD-fractie instemt met die rol van de provincie.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat in de regiovisie de aanbeveling zodanig is geformuleerd dat partijen bij elkaar gebracht dienen te worden en daarbij worden multifunctionele zorg- en dienstencentra niet met name genoemd. Dat laatste moge het geval zijn, maar in het desbetreffende statenstuk over de nadere invulling van de rol van de provincie, was wel nadrukkelijk sprake van de invulling van multifunctionele zorg- en dienstencentra.

Mevrouw CEELLEN merkt op het vervelend te vinden dat dit op de centimeter moet worden uitgezocht. Uiteindelijk gaat het om een integrale regiovisie die 45 punten bevat, waarvan er 9 aansturing door de provincie behoeven. Nadere invulling geven aan multifunctionele zorg- en dienstencentra is iets wat absoluut onder het Bestuursprogramma en de regiovisie valt. Niettemin dient wel duidelijk te zijn hoe de commissie hierover nader wordt geïnformeerd.

Mevrouw DE VRIES zegt toe dat de commissie tussentijds over de voortgang van het project zal worden gerapporteerd. Naast deze aanbeveling zijn er natuurlijk meerdere aanbevelingen in de regiovisie die nog nader uitgewerkt moeten worden. Daarnaast zijn er nog diverse regiovisies, zoals die voor verstandelijk gehandicapten, die is goedgekeurd. Ook in deze regiovisies wordt gesproken van eenzelfde ontwikkeling als deze. Het bedrag van f 300.000,- is met name bedoeld voor het ontwikkelingstraject en bestaat uit zogenaamde aanloopkosten. Het gaat dus om kosten die niet voor concrete realisering van het project zijn bestemd, maar die voor het ontwikkelen van het project zijn. In dat traject worden vorm en inhoud van het project geconcretiseerd en het hangt juist af van de vraag in een bepaalde regio of gebied hoe de invulling van een multifunctioneel zorg- en dienstencentrum plaats zal vinden. Tevens hangt het van de voorzieningen die al in een bepaald gebied aanwezig zijn af, hoe dit zou kunnen worden gedaan. Als het gaat om de exploitatiesubsidie, dan staat er met name in het voorliggende stuk dat directbetrokkenen als gemeenten, zorgaanbieders en thuiszorg verantwoordelijk zijn voor de daadwerkelijke uitvoering van het project. Het college vindt dat

gemeenten ook mee moeten betalen. Zodoende kan het aanbod aan zorg dat op gemeentelijk niveau bestaat, gekoppeld worden aan zorg die regionaal of provinciaal kan worden aangeboden. Dat is de meerwaarde die dus in dit stuk zit, want hierdoor kunnen volkshuisvesting, ruimtelijke ordening en zorg aan elkaar gekoppeld worden door middel van een overkoepelende visie, die op zo'n manier vorm kan worden gegeven dat in een bepaald gebied een bepaald voorzieningenniveau in stand kan worden gehouden, zodat mensen langer zelfstandig kunnen blijven wonen en in een gebied voor jong en oud zorg en dienstverlening dicht in de buurt kan worden geregeld. Dit alles kan zeer zeker bijdragen aan de leefbaarheid van een buurt of gebied. De reden dat de provincie dit doet, is dat dit de belangen van de individuele zorgaanbieders en de andere betrokkenen overstijgt. Ten aanzien van de tijdelijke woonzorgstimuleringsregeling waaraan de heer Van Heukelum refereert, merkt zij op dat het goed is dat deze behoorlijk nieuwe regeling er is en dat er ook zoveel mogelijk gebruik van moet worden gemaakt. Het opvallende is echter dat die regeling naar gemeenten, zorgaanbieders en zorgkantoor is gezonden en niet rechtstreeks naar de provincie. De regeling bevat een bedrag van f 130 miljoen en daar kan vanaf 1 oktober 2000 tot 1 oktober 2003 uit worden geput. Echter, het bedrag dat in de regeling zit is op zich behoorlijk beperkt, terwijl de regeling ook afgegrensd is voor een vast aantal projecten. Het dient namelijk te gaan om 50 projecten in de voorbereidingsfase en 60 projecten waar concrete investeringen in zouden kunnen worden gedaan. Van die 110 projecten dienen er vervolgens 15 betrekking te hebben op gehandicapten en 15 op overige doelgroepen. Daarnaast vindt verdeling van het geld via een tendersysteem plaats en dat betekent dat als die aanvragen bij het ministerie binnenkomen, gekeken wordt welke zo belangrijk worden gevonden dat zij kunnen worden gehonoreerd. Indien zo'n project dan wordt gehonoreerd, betekent dat dat er slechts 30% van de totale voorbereidingskosten kunnen worden gefinancierd, met een maximum van f 50.000,-. Het meest belangrijke is voorts dat er in de regeling een weigeringsgrond staat die inhoudt dat als een project niet haalbaar is, dit niet in aanmerking komt voor financiering. Met dit voorstel bekijken we juist die haalbaarheid. Alles bij elkaar is het voorliggende project een goede ontwikkeling voor Drenthe omdat een meerwaarde kan worden gehaald uit de multifunctionele centra.

De provincie is de aangewezen partij om dit project op te pakken, want de provincie kan dat heel goed doen en het hoeft op zich geen geld te kosten om partijen bij elkaar te brengen. Dat laatste is ook een provinciale taak vanuit de regiovisie. Voor monitoring en evaluatie wordt het platform van deelnemende partijen gebruikt. Spreekster vindt het geen probleem om ook de commissie op de hoogte te houden van de voortgang van het project.

In eerste instantie dient dus binnen het overleg in het kader van de regiovisie vastgesteld te worden waar het het meest haalbaar is om dergelijke centra in het leven te roepen en waar daarnaast al wordt gedacht aan het gestalte geven aan soortgelijke initiatieven, zodat daarbij kan worden aangehaakt. Vervolgens dient er in het desbetreffende gebied te worden gekeken welke faciliteiten eraan zouden moeten worden toegevoegd, wie de partners daarbij zijn en of het überhaupt haalbaar is in dat gebied. Daar dient onderzoek naar verricht te worden en daar is ook een bepaald budget voor nodig. Het gaat dus om het concretiseren van bestaande of latente ontwikkelingen. Duidelijk is dat daar wel middelen voor nodig zijn. De heer Van der Schoot heeft natuurlijk op zich gelijk, want het was spreekster een lief ding waard geweest indien alle projecten bekend zouden zijn geweest, maar dan is het werk al gedaan waarvoor nu juist het bedrag van f 300.000,-- bedoeld is. Het zou goed zijn om met het provinciale geld geld los te maken uit de Woonzorgstimuleringsregeling en dat daarnaast ook gemeenten, zorgaanbieders en zorgkantoor deze kosten meefinancieren. Daarnaast is het een voorwaarde dat de gemeenten, zorgaanbieders en zorgkantoor de definitieve financiering van de exploitatie en uitvoering van het project voor hun rekening nemen.

Het Nationaal Instituut voor Zorg en Welzijn heeft onderzoek gedaan en is tot de conclusie gekomen dat, voor het inspelen op de veranderende vraag van ouderen, er nu moet worden gezorgd dat er een kentering plaatsvindt in het denken over de manier waarop zorg wordt aangeboden: van het enkel binnen vier muren aanbieden van 24-uurszorg naar het zorgen dat er een multifunctioneel centrum ontstaat van waaruit die zorg kan worden geleverd. Het gaat dus niet alleen om iets waarvan spreekster heeft bedacht dat het goed is voor geheel Drenthe, maar er ligt ook landelijk onderzoek aan die tendensen ten grondslag.

De CDA-fractie heeft gevraagd of er voor elke doelgroep zorg op maat kan worden geboden. Op zich kan dit voor elke doelgroep die nog in staat is om zelfstandig te wonen. Vervolgens is een voorwaarde dat er een bepaalde mate van begeleiding aanwezig is en dat er ook een bepaald voorzieningenniveau in de buurt aanwezig is. Dat laatste kan worden gecreëerd in de vorm van multifunctionele zorg- en dienstencentra. Wat betreft het enthousiasme van de diverse partners en hun financiële bijdrage hieraan, is gebleken dat het idee aanslaat en de financiële bijdrage niet afschrikt.

Het convenant waarnaar is gevraagd en dat nog in ontwikkeling is, wordt in december van dit jaar of in januari van het nieuwe jaar getekend. De evaluatie waarnaar GroenLinks vroeg, wordt in het kader van de regiovisie uitgevoerd en in dat kader past ook de wijze waarop de commissie daarvan op de hoogte wordt gehouden en daarover kan meepraten. De Ouderenpartij vroeg of de provincie hiermee de boer op gaat. Dat laatste is natuurlijk al gebeurd, omdat in de regiovisie staat dat het op de manier zoals in het voorliggende stuk wordt voorgesteld, zou gaan gebeuren. De partners hebben zich gecommitteerd aan de regiovisie en op het moment dat de staten instemmen met dit project zullen provincie, gemeenten, zorgaanbieders en zorgkantoor de boer op gaan om mensen enthousiast te maken voor dit project. Een precieze invulling van de besteding van het bedrag van f 300.000,-- kan zij nog niet geven.

De heer VAN DER SCHOOT is bang dat dit bedrag gaat verdwijnen aan kosten voor projectadviesbureaus. Dat is jammer omdat er, indien het project eenmaal op de rails staat, nieuwe kredieten nodig zijn om het te laten functioneren.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat dat nu juist niet de bedoeling is. Het kan best zijn dat op een bepaald moment in het ontwikkelingstraject een gespecialiseerd bureau nodig is om te kijken of het project op een bepaalde plaats gerealiseerd kan worden. Het bedrag van f 300.000,-- is dus voor de ontwikkeling bedoeld en niet voor de exploitatie en de uitvoering van het werk in de multifunctionele centra. Een van de voorwaarden van dit project is dat de uitvoering structureel wordt geregeld door gemeenten, zorgkantoor en zorgaanbieders. Indien de provincie dat namelijk voor haar rekening zou nemen en er zouden van

alle ouderensteunpunten aanvragen binnenkomen, zouden die alle niet kunnen worden gehonoreerd omdat de provincie daartoe het geld niet heeft. Daardoor is juist de uitvoering in dit voorstel uitgesloten.

Na de conferentie van vorige week naar aanleiding van de Contourennota werd ook gezegd dat ouderen en gehandicapten op één hoop werden gegooid. De heer Van der Schoot heeft terecht gezegd dat dat niet de bedoeling mag zijn, maar in het Bestuursprogramma wordt het ook geformuleerd als "ouderen en gehandicapten" en worden deze groepen wel op één hoop gegooid. Dat moet de provincie niet meer doen, want hierdoor ontstaat het idee dat alles wat oud is, ook zwak, ziek en misselijk is.

Mevrouw CEELLEN merkt op dat in het Bestuursprogramma ook vrouwen op eenzelfde hoop worden gegooid. Dat kan ook niet de bedoeling zijn en zij vindt het dan ook heel erg om dit iedere keer te moeten lezen.

Mevrouw DE VRIES benadrukt nogmaals dat expliciet kan worden genotuleerd dat het in één zin noemen van al deze groepen dient te worden losgelaten, omdat deze groepen niet als één groep met dezelfde kenmerken kunnen worden beschouwd.

Mevrouw Kempe vroeg of de centra gekoppeld worden aan bestaande voorzieningen. Spreekster benadrukt dat dit het geval is. Nu zijn er vaak steunpunten die een centrale voorziening hebben, waarin over het algemeen alleen voor ouderen iets wordt georganiseerd, maar er zijn ook al centra die verschillende andere voorzieningen in zich herbergen. De ruimtes in de centra kunnen dus voor veel meer en verschillende doeleinden worden gebruikt, indien het bestaande gebruik niet te veel ruimte kost. In het stuk staat dat vooralsnog wordt geprobeerd om extra voorzieningen onder te brengen bij bestaande voorzieningen. Als er op een bepaald moment nog helemaal niets bestaat, kan ook gekeken worden of er een dorpshuis in de buurt staat. Dat heeft weliswaar niets met zorg te maken, maar dat is wel een voorziening waaraan zorgvoorzieningen zouden kunnen worden gekoppeld. In het project moet echter getracht worden aan te sluiten bij die projecten die er in de provincie al zijn in het kader van ouderensteunpunten. In plaatsen waar nog echt niets is, zou gekeken kunnen worden om het onder te brengen in een dorpshuis en zelfs dat zou onderdeel van een pilot kunnen zijn.

Dat het project nu niet wordt geconcretiseerd in die zin dat er plaatsen worden vastgesteld waar centra dienen te komen, heeft te maken met een nog te verrichten onderzoek naar waar vestiging van een centrum het meest kansrijk is en waar de vraag aanwezig is. Kijkend naar de vraag zou vervolgens moeten worden vastgesteld wat er dan in zo'n multifunctioneel zorg- en dienstencentrum moet komen, want er wordt ook gekeken naar wat er al in een gebied aanwezig is, welke mensen er wonen en wat er aan voorzieningen bij moet komen. Voor wat betreft het beroep doen op bestaande voorzieningen in een gebied, merkt spreekster op dat daar enkel en alleen een beroep op zou moeten worden gedaan indien die voorzieningen een uitbreiding zijn van datgene wat voorhanden is in het multifunctionele zorg- en dienstencentrum.

Zij is verheugd over de positieve inhoudelijke reactie op het voorstel en hoopt dat zij alle vragen heeft beantwoord.

TWEEDE TERMIJN

Mevrouw DURAN geeft aan dat de beantwoording van de gedeputeerde uitvoerig en afdoende was. Zij gaat akkoord met het voorliggende stuk en wat haar betreft mag het een A-stuk worden.

Mevrouw KEMPE dankt de gedeputeerde voor de beantwoording en stemt in met het voorliggende stuk.

De heer VAN HEUKELUM is positief over de ontwikkeling van multifunctionele centra. Hij vindt het ook goed dat de provincie een coördinerende, faciliterende en stimulerende rol speelt. Het is hem echter nog steeds volslagen onhelder waaraan het bedrag van f 300.000,-- besteed gaat worden, los van de verklaring dat dit geld niet aan de exploitatie en uitvoering zal worden besteed. Hij wil het stuk dan ook het karakter laten houden van een B-stuk en neemt het voorstel ter bespreking mee terug naar de fractie. Dat is niet omdat hij de intentie van het voorstel niet onderschrijft, maar hij wil geen f 300.000,-- ter beschikking stellen voor iets, als hij niet precies weet waaraan dat bedrag wordt besteed.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN heeft gehoord dat de Tijdelijke woonzorgstimuleringsregeling zijn beperkingen kent. Indien echter f 300.000,-- in Drenthe moet worden uitgegeven, ontstaan er ook beperkingen. In dat geval zal het college keuzes

moeten maken, maar daarover kan nog niets worden gezegd. Zij heeft begrepen dat er nog een evaluatie volgt, maar spreekster wil met deze informatie eerst terug naar haar fractie.

(Mevrouw Duran verlaat de vergadering.)

Mevrouw DIRKS is verheugd over de uitvoerige beantwoording van de gedeputeerde. Voor spreekster is wel duidelijk dat aanloopkosten ook een haalbaarheidsonderzoek kunnen behelzen, zodat er met een haalbaar project bij een andere subsidiërende partij kan worden aangeklopt. Daarnaast vragen stimulering, coördinatie en facilitering ook menskracht en dat kost geld. Wat dat betreft heeft zij geen behoefte aan een volkomen gedetailleerde invulling van het bedrag van f 300.000,--. Zij verwacht wel een duidelijk plan en zal dat dan beoordelen. Zij gaat ervan uit dat de inschatting van het bedrag wel reëel is.

Mevrouw CEELLEN vindt dat in eerste termijn uitstekende antwoorden door de gedeputeerde zijn gegeven. Zij is ingenomen met de toezegging dat de commissie op een goede wijze wordt geïnformeerd. Spreekster stemt in met de opmerkingen van GroenLinks over de invulling van het bedrag van f 300.000,--, aangezien er nu eenmaal geld nodig is om van proces naar product te komen. Het geld is dus geoormerkt voor ontwikkelingskosten, waarover de gedeputeerde later aan de commissie zal rapporteren en dat is een juiste gang van zaken.

De heer VAN DER SCHOOT sluit zich aan bij mevrouw Ceelen. Het voorstel is waardevol, maar hij waarschuwt ervoor om het bedrag van f 300.000,-- niet in zijn geheel aan overhead te laten verdwijnen aan allerlei van ongeduld trappende adviesbureaus.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat zij iemand heeft horen zeggen dat de commissie nog kan gaan beoordelen of het bedrag van f 300.000,-- al dan niet ingezet gaat worden. Dat kan echter niet. Indien er nu geld beschikbaar wordt gesteld dan is dat geld nodig voor de aanloop naar projecten om deze te concretiseren. In dat geval is het de bedoeling dat financiering van het project zelf niet bij de provincie terugkomt, maar dat dan juist gebruik kan worden gemaakt van andere financieringsbronnen. Spreekster herhaalt dat de commissie goed op de hoogte zal worden

gehouden van wat er gebeurt en waar het geld aan besteed wordt.

De VOORZITTER concludeert dat het voorliggende stuk het karakter van een B-stuk zal houden, zodat daarover in de staten verder kan worden gediscussieerd.

13. Sluiting

De VOORZITTER sluit de vergadering om 12:52 uur.

HW

TOEZEGGINGEN

gedaan in de vergadering van de Statencommissie Cultuur en Welzijn, gehouden op 18 oktober 2000 in het provinciehuis te Assen.

Pagina

- 5 Mevrouw BRINK zegt toe dat de commissie een lijst zal krijgen waarop staat wie wanneer een Culturele prijs heeft gewonnen.
- 15 Mevrouw BRINK zegt toe dat de commissie op de verzendlijst van de Nieuwsbrief Regiovisie lichamelijk gehandicapten wordt geplaatst.
- 28 Mevrouw BRINK zegt toe dat de leden van de commissie voor de eerstvolgende statenvergadering een geactualiseerd en volledig bijgewerkt Ondernemingsplan met betrekking tot het Erfgoedhuis van Drenthe i.o. zullen ontvangen.
- 28 Mevrouw BRINK zegt toe dat voor de eerstvolgende statenvergadering nieuwe financiële gegevens voor een nadere onderbouwing van het statenstuk met betrekking tot het Erfgoedhuis Drenthe i.o. aan de leden van deze commissie zullen worden toegezonden. Deze gegevens zullen worden vergeleken met de financiële consequenties van ongewijzigd beleid.
- 31 Mevrouw DE VRIES zegt toe dat zij de commissie zal blijven informeren over de voortgang van de pilotprojecten Multifunctionele zorg- en dienstencentra in Drenthe en de wijze van besteding van het bedrag van f 300.000,-- voor de ontwikkeling van deze pilotprojecten.